

پودمان ۲

نھاں کار و گل کار

واحد یادگیری ۲

کاشت بذر گیاهان

استولون (دستک)

تعریف بذر: در اصطلاح باغبانی هر قسمت از گیاه که بتواند گیاه جدیدی ایجاد کند، بذر نامیده می‌شود. روش‌های گوناگون می‌توان گیاهان را افزایش داد. کاشت بذر زایشی (دانه) و اندام‌های رویشی: قلمه - ریزوم - استولون - پیاز (پیاز گل) - پدازه (غده گیاه) - تقسیم بوته - تقسیم ریشه - گرفتن پاچوش - خوابانیدن - پیوند زدن و... در اینجا با گروه‌بندی گیاهان زینتی آشنایی شویم و سپس روش‌های افزایش در هر گروه را می‌آموزیم. آنگاه شیوه پرورش نمونه‌هایی از گیاهان هر گروه را بررسی می‌کنیم.

گیاهچه‌های هوایی

گروه‌بندی گیاهان زینتی

- ۱ گل‌های فصلی
- ۲ گیاهان گل‌دانی
- ۳ درختان، درختچه‌ها و پیچ‌های زینتی
- ۴ گل‌های شاخه بریده

۱- تولید و پرورش گیاهان فصلی

چرخه زندگی این گروه از گیاهان از زمان جوانه زدن تا تولید دانه حداکثر در یک سال کامل شده و سپس از بین می‌رونند. گل‌های فصلی با بذر زایشی افزایش پیدا می‌کنند. برخی از گل‌های فصلی را در عکس‌ها می‌بینیم.

آمارانتوس

رعنازیبا

بنفسه

شب بو

سلوی

قرنفل

همیشه بهار

آلیسوم

کوکب کوهی

ladan

گازانیا

ابری

گل میمون

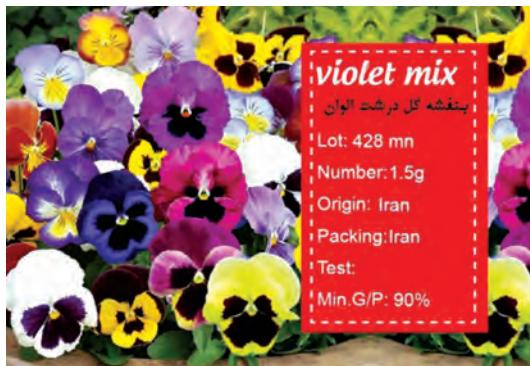

تاج خروس

گل جعفری

در هنگام خرید بذر باید به ویژگی‌های آن که روی پاکت نوشته شده به شرح ذیل دقت نمود.

- ۱ رنگ گل
- ۲ قد گیاه (پا کوتاه – پا بلند – پا متوسط)
- ۳ پُر پر بودن یا کم پر بودن گیاه مورد کاشت
- ۴ زمان گل‌دهی
- ۵ زمان تولید بذر، زیرا بذرها بیش از یک سال عمر دارند از قدرت رویش آنها کم می‌شود.
- ۶ رنگ‌بندی برگ‌ها در گیاهان برگ‌ساره‌ای مانند حسن یوسف

مثال: نوشته‌های روی یکی از پاکت‌های گل
تاریخ انقضا: دو سال پس از تولید
قوه نامیه: ۹۵ درصد

روش نگهداری بذر: برای نگهداری بذر برای
مدت طولانی، آنها را ضدغوفونی کرده در
ظرف درسته می‌ریزیم و در دمای ۸ درجه
سانتی‌گراد نگهدای می‌کنیم.

رنگ: زرد خال دار با چشم ارغوانی

زمان گل‌دهی: بهار

زمان کاشت: خرداد

تاریخ تولید: خرداد ۱۳۹۷

برای پخش یکنواخت بذرها ریز در کرت، جعبه کاشت یا سینی نشا، باید اول آنها را با ماسه بادی مخلوط کنیم.
در این صورت اینگونه بذرها یکنواخت تر پخش می‌شوند.
گل‌های فصلی در مناطق معتدل از نظر زمان گل‌دهی به شرح ذیل می‌باشند.

پامچال

مینا چمنی

آهار

گل جعفری

گل ناز

گل‌های فصلی بهاره

مانند: بنفسه - پامچال - مینا چمنی - شب بو - همیشه بهار

زمان کاشت بذر گل‌های فصلی بهاره در تابستان است. در این صورت نشاها از پاییز قابل فروش و کاشتن در محل اصلی هستند. اوج گل‌دهی آنها در بهار خواهد بود. در استان‌های گرمسیر که نمی‌توان در تابستان بذر آنها را کاشت، می‌توان نشاها را در مناطق ییلاقی پرورش داد و با شروع فصل خنک آنها را به باغچه‌ها منتقل نمود.

گل‌های فصلی تابستانه

مانند: آهار - گل ناز - سلوی - نیلوفر - رعناع زیبا و میمون.

زمان کاشت بذر این گروه در بهمن ماه است، در این صورت نشاها پیش‌رس می‌شوند. همچنین می‌توان بذر آنها را در اوایل بهار در هوای آزاد کاشته و نشای این گروه را در مناطق گرمسیر پرورش داد. در این صورت بذر آنها را در زمستان در هوای آزاد می‌کاریم. تنها عامل محدود‌کننده برای کاشت در زمستان، کوتاه بودن روزهاست که با روشن کردن چراغ در شب به مدت سه ساعت و تا دو هفته شب شکنی می‌توان این مشکل را رفع کرد.

گل‌های فصلی پاییزه و زمستانه

مانند: کلم زینتی، داودی و زعفران زینتی است.

بذر کلم زینتی در تابستان کاشته می‌شود. قلمه‌های داودی را در بهار ریشه‌دار می‌کنند و پیازهای زعفران زینتی در آخر تابستان کاشته می‌شوند.

کلم زینتی

زعفران زینتی

گل داودی

گل نرگس

لاله

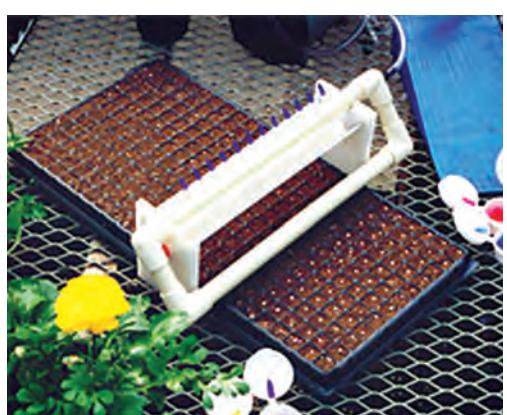
گل سنبل

به این نکته توجه داریم که این تقسیم‌بندی برای همه گل‌ها قطعیت ندارد و تعدادی از گل‌ها در صورتی که زمستان ملایم باشد، می‌توانند چند ساله شوند.

فعالیت‌عملی

- ۱ بذر تعدادی از گل‌های فصلی را تهیه کنید.
- ۲ لباس کار خود را بپوشید.
- ۳ کرتی را که آماده کرده بودید با مخلوط خاکی مناسب پر کنید.
- ۴ برای هر متر مربع زمین ۲-۲/۵ گرم بذر تعیین کنید. به مشخصات گل (رنگ و قد) توجه کنید.
- ۵ تکه‌ای پلاستیک به مساحت یک متر مربع روی زمین پهن کنید.
- ۶ مقداری ماسه بادی رودخانه‌ای روی پلاستیک بریزید.
- ۷ بذرها را به ماسه بیفزایید.
- ۸ ماسه و بذرها را خوب هم بزنید.
- ۹ آنها را یکنواخت در کرت پخش کنید.
- ۱۰ روی بذرها را به اندازه ۱ سانتی‌متر خاک پوش بریزید. برای آنکه خاک‌پوش یکنواخت پخش شود، از سرند استفاده کنید. می‌توانید از شلتونک برنج برای خاک‌پوش استفاده کنید.
- ۱۱ با شلنگ و سرآبپاش ریز آب پاشی کنید. آب پاشی را هر روز ادامه دهید تا جوانه‌ها سر از خاک بیرون بیاورند.

دستگاه بذرکار رومیزی

بذرکاری به کمک بذرکار دستی

جوانه زنی بذرها عموماً در ۲۰ درجه سانتی گراد به خوبی انجام می‌گیرد. در روش پیشرفتی به دلیل گران بودن قیمت بذر، بذرها به کمک بذرکار ماشینی رومیزی در سینی‌های نشا کاشته می‌شوند. سپس سینی‌ها را در گلخانه می‌چینند. این ماشین‌ها به گونه‌ای تنظیم می‌شوند که در هر خانه سینی، یک بذر قرار می‌گیرد. این دستگاه ساده برای هراندازه از بذرها سوزن‌های جداگانه‌ای دارد. اگر بخواهیم بذرها را پیش رس کنیم، دمای گلخانه را روی ۲۰ درجه سانتی گراد تنظیم می‌کنیم و اگر از شاسی برای این کار استفاده می‌کنیم، در این صورت تنظیم دما با باز و بسته کردن درب یا پنجره شاسی انجام می‌شود و از آنجا که تنظیم دستی کارایی کمتری دارد، در نتیجه با افت جوانه زنی روبه‌رو می‌شویم.

انتقال نشاهای گل به گلدان

پس از آنکه نشاهای ۶-۸ برگه شدند، آنها را از سینی نشا یا از خزانه درآورده و در گلدان نشایی ۱۰ می‌کاریم. برای پر کردن گلدان‌ها از مخلوط خاکی نشاهای فصلی و گل کاری استفاده می‌کنیم. همچنین می‌توان نشاهای را در جعبه زده و به بازار فروش عرضه کرد. در هر جعبه ۸ نشا قرار می‌دهیم.

۲- گیاهان گلداری

این گروه از گیاهان از اقلیم‌های گوناگونی گردآوری شده‌اند. برخی از این گیاهان در زادگاه خود در زیر سایه درختان بزرگ زندگی می‌کنند و برای دریافت بیشتر نور، آن دسته که برگ‌های پهن داشته‌اند، در پی میلیون‌ها سال زنده مانده‌اند و نسل خود را گسترش داده‌اند. پس یکی از ویژگی‌های گیاهان اقلیم پر باران، داشتن برگ پهن است. زادگاه برخی دیگر از گیاهان از اقلیم‌های معتدل و نمناک - اقلیم مدیترانه‌ای و برخی از اقلیم کوهستانی می‌باشد. به طور کلی هر گیاه زینتی در زادگاه خود در شرایط محیطی همان منطقه در طبیعت می‌روید. روی این گیاهان کارهای بهنژادی انجام شده و به اقلیم‌های مختلف برده شده است. برخی از آنها با اقلیم جدید سازگار می‌شوند و می‌توان آنها را در گلدان کاشته و بیرون از خانه نگهداری کرد و

کروتون برگ رشتہ‌ای

گونه‌ای کروتون

با شروع فصل سرما آنها را در جایی گذاشت تا در اثر سرما از بین نرونده یا در صورت پایداری در مقابل سرما در باغچه‌ها کاشت. برخی دیگر با تغییر اقلیم امکان زندگی در محیط بیرون را ندارند. در نتیجه می‌توان با فراهم کردن نیازهای نور، رطوبت و دمای این گیاهان، آنها را در محیط‌های داخل خانه یا در گلخانه به عنوان گیاه آپارتمانی نگهداری نمود. تقسیم‌بندی این کتاب بر اساس اقلیم‌های معتدل انجام شده است. به طور کلی گیاهان آپارتمانی و گلدانی، چند ساله می‌باشند. برخی گل سارهای و برخی برگ سارهای هستند. افزایش آنها

به چند روش می‌باشد. برخی از این گیاهان با بدرو و برخی دیگر با اندام‌های رویشی زیاد می‌شوند. و برخی را می‌توان با هر دو روش زیاد کرد.

نیازهای گیاهان آپارتمانی عبارت‌اند از: رطوبت نسبی بالاتر از ۷۵ درصد - شدت تابش کمتر از ۵۰۰۰ لوکس - دما از ۳۰-۱۵ درجه سانتی‌گراد. گروه دیگری از گیاهان آپارتمانی را می‌توان تا قبل از شروع فصل سرما در بیرون نگهداری کرد.

نیازهای گیاهان گلدانی بیرون خانه‌ای عبارت‌اند از: رطوبت نسبی هوا متوسط - شدت تابش مورد نیاز بالاتر از گیاهان آپارتمانی به ویژه آنهایی که گلسارهای هستند تا ۲۰۰۰ لوکس - دما ۴۰-۱۰ درجه سانتی‌گراد که این نیاز دمایی از گیاهی به گیاه دیگر متفاوت است. همینین برخی از آنها روز بلند هستند و زمانی که طول روز بیشتر از ۱۲ ساعت شود، گل خواهند داد. برخی نیز روز بلند اختیاری می‌باشند یعنی با بلند شدن طول روشنایی گل دهی خود را آغاز می‌کنند، اما پس از آغاز گل دهی با کوتاه شدن روز به گل دهی خود ادامه می‌دهند. مانند بگونیا غده‌ای.

در تقسیم‌بندی زیر گیاهان گلدانی را به دو گروه برگ سارهای و گلسارهای تقسیم می‌کنیم.
برخی از گیاهان برگ سارهای عبارت‌اند از:

پپرومیا - بنفسه آفریقایی - پتوس - نماتانتوس - آگلونما - اسپاتی فیلیوم - دیفن باخیا - فیکوس الاستیکا - فیکوس آفریقایی - فیکوس بنجامین - مارانتا - کالادیوم - پیله آ - فیلودندرон - آکوبا - کروتون - آناناس زینتی - پاندانوس - آفلاندرا - فیتونیا - کالاته آ - آلاماندا - بیلرجیا - کوردیلین - دراسنا - سینگونیوم - شفلرا - نخل مرداب - بامبو - بگونیا رکس - نخل کنتیا - زاموفیلا - ارکیده - پاچیرا - ژینورا (شب تاب) - سجافی (گندمی) - کراسولاها - حسن یوسف - سانسوریا - کاج مطبق - لیندا.

برخی دیگر از گیاهان گوشته هستند. مانند گونه‌های لیتوپس - گونه‌های کونوفیتوم - سروم‌ها - کاکتوس‌ها.

کنتیا

آفلاندرا

خورشیدی

پتوس ابلق

سینگونیوم

شب تاب یا زینورا

آنتوریوم

بنت القنسول

گیاهان برگ ساره گلداری

عموماً این گیاهان زینتی می‌باشند. در زیر به شرح تعدادی از آنها می‌پردازیم.

پورش حسن یوسف

حسن یوسف یکی از گیاهان برگ ساره‌ای بسیار زیبا می‌باشد. دارای دو رقم برگ درشت و برگ ریز است. رنگ‌بندی برگ‌های این گیاه در رقم‌های مختلف، خیره‌کننده است. به طور کلی گیاهانی که دارای برگ‌های رنگین می‌باشند به نور بیشتری نیاز دارند. در صورت کافی بودن نور برگ‌های این گیاه خیره‌کننده تر می‌شود. حسن یوسف به دو صورت افزایش می‌یابد:

بذر
قلمه

- در تولیدهای کوچک خانگی از سر شاخه‌های گیاه، قلمه علفی تهیه نموده و سپس در بستر مخصوص قلمه، آنها را ریشه دار می‌کنیم. می‌توان از آب جهت ریشه دار نمودن قلمه‌ها استفاده نمود و بعد آنها را در خاک می‌کاریم.
- در تولیدات انبوه، کاشت بذر رایج است. شیوه کاشت مانند گلهای فصلی است. تولید این گیاه در گلخانه انجام می‌شود.

فعالیت عملی

مواد و وسائل مورد نیاز:

بذر - گلدان نشایی ۱۰ - سطل ۴ - سینی نشا - بیلچه - ماسه بادی - شلتوك برنج - مخلوط خاکی برای بستر بذر و مخلوط خاکی بستر گیاهان گلدانی - آب پاش - سرند

- ۱ لباس کار خود را پوشید.
- ۲ بذرها را روی کمی ماسه بادی ریخته و مخلوط کنید.
- ۳ بذر مخلوط با ماسه را روی سینی نشایی که در آن خاک ویژه بذر کاری ریخته اید، بپاشید.
- ۴ روی آنها شلتوك برنج یا هر خاک پوش دیگر سرند کنید.
- ۵ با آب پاش بذرها را آبپاشی کنید.
- ۶ هنگامی که گیاهچه‌ها شش برگه شدند، آنها را به گلدان نشایی ۱۰ منتقل کنید.
- ۷ گلدان‌ها را با خاک بستر مناسب گیاهان گلدانی که قبل از شرح داده شده پر کنید. در هر گلدان ۳ نشا بکارید.
- ۸ هنگامی که ریشه در گلدان پر شد، گلدان را تعویض کنید. آنها را در سطل ۴ بکارید.

تولید و پرورش برگ بیدی

ساده‌ترین شیوه افزایش برگ بیدی قلمه علفی است که به شرح زیر می‌باشد:

گام اول: در هر فصلی که خواستید ساقه‌های علفی را با قیچی ببرید.

گام دوم: قلمه‌ها را به اندازه‌ای برش بزنید که دست کم دو گره داشته باشد.

گام سوم: آنها را در خاک ویژه قلمه بکارید.

گام چهارم: در سایه گذاشته و سطح خاک را نمناک نگه دارید. دمای ۲۴ درجه سانتی گراد و رطوبت ۷۰ درصد بسیار خوب است. از پوشش پلاستیک استفاده کنید. (کیسه پلاستیک در تولید خانگی و گلخانه در تولید انبوه) پس از ۳ هفته قلمه‌ها ریشه دار می‌شوند.

کاربرد قلب ارغوان در آراستن باعچه

قلمه‌های برگ بیدی

گام پنجم: تعدادی گلدان سطل ۴ تهیه کنید. در گلدان‌ها، مخلوط خاک مناسب گیاهان گلدانی بریزید. در هر گلدان ۷-۵ گیاهچه بکارید. هر دو هفته با کودهای میکرو و ماکرو محلول پاشی کنید. گلدان‌ها پس از ۲ ماه پر می‌شوند. جوانه‌های انتهایی را همیشه ببرید تا جوانه‌های کناری بیشتر رشد کرده و بوته‌ها پرپشت شوند.

برگ بیدی در گلدان

باغچه آرایی با برگ بیدی

یک گونه برگ بیدی

یک گونه برگ بیدی (دورنگ)

تولید و پرورش فیلودندرон

فیلودندرون شامل ۲۵۰ گونه گیاه همیشه سبز بومی جنگل‌های گرمسیری آمریکای جنوبی و مرکزی می‌باشد. اغلب گونه‌های آن بالارونده و واریته‌هایی هم به شکل بوته‌ای رشد می‌کند. فیلودندرون‌ها تولید ریشه هوایی می‌کنند. به خاطر برگ‌های زیبایشان به عنوان گیاه آپارتمانی شناخته می‌شوند.

- دو گروه فیلودندرون وجود دارد:
- ۱ بالارونده. این گروه نیازمند قیم هستند.
 - ۲ غیر بالارونده

برای پرورش این گروه از گیاهان باید شرایط زیر را فراهم کرد: نور کافی دور از تابش مستقیم آفتاب - آبیاری زیاد

چند گونه فیلودندرон

به طوری که خاک همیشه مرطوب باشد. دمای میانگین ۲۰ تا ۲۶ درجه سانتی گراد در سرتاسر سال - رطوبت نسبی بالای ۷۰ درصد.

برخی از گونه‌ها با شرایط آب و هوایی مختلف سازگار می‌شوند. خصوصیت بسیاری از فیلودندرون‌ها تولید ریشه هوایی است. این ریشه‌ها وظایف مهمی بر عهده دارند. باید آنها را در کمپوست یا خزه فرو کرد تا برای برگ‌های بالای آب تأمین کنند. فیلودندرون‌هایی که در آپارتمان نگهداری می‌شوند به ندرت گل و میوه می‌دهند. تولید تجاری این گیاهان از راه کشت بافت انجام می‌شود. برخی نیز با بذر افزایش می‌یابند. اما بذرها به سرعت قوه نامیه خود را از دست می‌دهند. اگر بخواهیم بذر کاری کنیم در صورتی که بذرها قوه نامیه داشته باشند شرایط زیر را فراهم می‌کنیم: بستر مخلوطی از (تراشه پوست درخت + ورمیکولیت + پیت ماس) - اسیدیته خاک بین ۶/۵ تا ۶/۵ تأمین آب به کمک سیستم مه پاش - تهویه کافی. برای بستر کاشت در شرایط تولید محدود می‌توان گونه‌های رایج را با قلمه افزایش داد.

افزایش فیلودندرون با قلمه

- ۱ چند گیاه فیلودندرون تهیه کنید.
- ۲ لباس کار پوشید.
- ۳ سرشاخه‌هارا به اندازه‌ای ببرید که دست کم دو گره داشته باشد.
- ۴ برگ‌هارا بچینید. فقط یک برگ روی آن باقی بگذارد.
- ۵ قلمه‌ها را در بستر قلمه کاری بکارید. روی آنها پوشش پلاستیک قرار دهید. خاک را مرطوب نگه دارید.
- ۶ پس از ۴ هفته که قلمه‌ها ریشه دار شدند آنها را در بستر خاک گلدانی بکارید.
- ۷ شرایط محیطی را بر اساس آنچه گفته شد فراهم کنید.

تولید و پرورش سرخس زینتی (فرن)

این جنس دارای ۳۰ گونه مختلف از سرخس‌ها بوده که به سرعت به وسیله استولون توسعه می‌یابند. برخی از سرخس‌های بومی نواحی استوایی و برخی دیگر بومی مناطق معتدل می‌باشند. سرخس گیاهی همیشه سبز است. هم به صورت گلداری، هم به صورت آبیزی استفاده می‌شود. این گیاه به ۱۰۰۰ لوکس نور، حرارت ۲۵ درجه سانتی‌گراد، آبیاری متوسط تازیاد، رطوبت هوای ۹۰-۷۰ درصد و خاک قلیایی احتیاج دارد. در شرایط نور کمتر هم به رشد خود ادامه می‌دهد.

سرخس را می‌توان به چهار روش افزایش داد.

روش اول: زمانی که گیاه ساقه‌های رونده ریشه‌زا تولید می‌کند. در صورت تماس انتهای ساقه‌ها با خاک گیاهان کوچک به وجود می‌آیند که پس از ریشه‌دار شدن، با جدا کردن و پرورش آنها می‌توان گیاهان جدیدی تولید کرد. این روش زمانی که گیاه در طول بهار و تابستان فعال است عملی خواهد بود. برای این روش از گلدان‌های نشایی ۸ که با مخلوط خاکی ویژه بذر یا قلمه پر شده است استفاده می‌کنیم. خاک را به اندازه کافی مرطوب کنید. انتهای ساقه‌های رونده یا استولون‌هارا در این بستر قرار دهید و دمای محیط را در ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگاه دارید.

روش دوم: استفاده از هاگ‌های به وجود آمده در سطح زیرین برگ‌ها است. هاگ‌ها را روی یک صفحه کاغذ سفید جمع آوری کنید و در سینی نشا که با مخلوط خاکی بذر و قلمه پر شده است، به شکل پراکنده روی سطح خاک بکارید. گلدان یا سینی بذر را با کیسه پلاستیکی شفاف پوشانید و در دمای ۱۲ درجه سانتی‌گراد نگاه دارید. زمانی که سرخس‌های جوان تقریباً ۲/۵ سانتی‌متر شدند، آنها را بیرون آورده و هر یک را در سطل ۴ بکارید و زمانی که بزرگ‌تر شدند. گلدان‌ها را نیز بزرگ‌تر کنید.

روش سوم: تقسیم بوته

نگهداری سرخس در خانه: گیاه را همیشه دور از تابش مستقیم خورشید بگذارید. بهتر است آبیاری از زیر انجام گیرد یعنی گلدان را در بشقابی قرا داده و آب را داخل بشقاب پر کنید. فراهم کردن رطوبت در گلخانه به کمک دستگاه مه‌پاش و در تولیدات محدود به کمک افشارنک دستی انجام می‌گیرد.

روش چهارم: روش تجاری افزایش سرخس زینتی، کشت بافت می‌باشد.

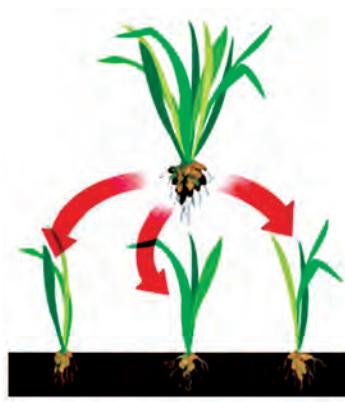
فعالیت عملی

- چند گلدان سرخس زینتی تهیه کنید.
- هر گلدان را به چهار قسمت تقسیم بوته کنید
- هر قسمت را در گلدان سطل ۴ بکارید.
- شرایط رشد را برای آنها فراهم کنید.

تولید و پرورش برگ عبایی

گیاه برگ عبایی در برابر تنش‌ها (نور کم یا زیاد - آبیاری نامرتب - شرایط خاک) بسیار مقاوم است. یخ‌بندان رانیز تا حدودی تحمل می‌کند. البته برای رسیدن به بوته‌های پرپشت زمان لازم خواهیم داشت. این گیاه دارای ریزوم است و ساقه هوایی ندارد. برگ‌ها به صورت تکی از روی ریزوم روییده و از سطح خاک بیرون می‌آیند.

فعالیت عملی

مواد و وسائل مورد نیاز:

- گلدان پرپشت برگ عبایی - گلدان‌های کوچک‌تر از گلدان مادری - مخلوط خاکی گیاهان آپارتمانی - چاقوی تیز و بیلچه
- ۱ لباس کار خود را بپوشید.
 - ۲ گیاه برگ عبایی بزرگ را از گلдан خارج می‌نماییم.
 - ۳ گیاه‌چه‌ها را همراه با ریزوم و ریشه از هم جدا می‌کنیم.
 - ۴ در گلدان‌های نو، مخلوط خاکی ویژه گلدان می‌ریزیم.
 - ۵ در هر گلدان سه بوته می‌کاریم.
 - ۶ گیاهان کاشته شده را آبیاری می‌کنیم.

تولید و پرورش آگلونما

قلمه آگلونما

بوته آگلونما

تقسیم بوته

تقسیم بوته

این گیاه بومی مناطق گرمسیری است. نور آفتاب را نمی‌پسندد و دمای کمتر از ۱۰ درجه سانتی‌گراد گیاه را از بین می‌برد. یکی از گیاهان مقاوم در خانه‌ها می‌باشد. چندین رقم دارد.

آگلونما با دو روش افزایش می‌یابد:

۱- قلمه

۲- تقسیم بوته

افزایش آگلونما با قلمه

فعالیت عملی

۱ وسایل و ابزار لازم را فراهم کرده و سپس لباس کار خود را پوشید.

۲ قلمه بدون برگ یا قلمه با برگ را از گیاه مادری جدا می‌نماییم (قلمه بدون برگ باید دارای حداقل دو جوانه باشد).

۳ برای قلمه‌گیری از یک آگلونما، ساقه را از ۲ سانتی‌متری بالای سطح خاک قیچی کنید. برگ‌های پایین این ساقه را به اندازه ۵ سانتی‌متری حذف کنید.

۴ قلمه‌ها را در بستر قلمه قرار دهید.

۵ پس از رسیده دار شدن قلمه‌ها، آنها را به گلدان سطل ۴ انتقال دهید. نور با شدت ۵۰۰ لوکس برای این گیاه مناسب است.

۶ هر دو تا سه روز یکبار آبیاری می‌کنیم.

۷ گیاهان را هر هفت‌هشتم یک‌بار با کود NPK با غلظت ۲ در هزار تغذیه کنید.

۸ در صورت مشاهده کردن آفت یا بیماری سم‌پاشی نمایید.

۹ پس از پر پشت شدن گیاه، می‌توان آنها را عرضه کرد.

تقسیم بوته: تقسیم بوته زمانی انجام می‌شود که گلدان بسیار پر باشد. در این صورت بوته را از گلدان بیرون آورده و با چاقوی تیز، نیساک (ساقه زیر زمینی) را همراه با ریشه که برگ هم داشته باشد برشید و گیاه را به ۳-۴ قسمت تقسیم می‌کنیم. هر قسمت را در گلدان جداگانه می‌کاریم. گلدان را با مخلوط خاکی گیاهان آپارتمانی پر می‌کنیم.

تولید و پرورش پاندانوس

این گیاه به ارتفاع یک متر و بیشتر رشد می‌کند. برگ‌ها فشرده و گسترده هستند، به طوری که ساقه دیده نمی‌شود. جدا کردن پاجوش‌ها در بهار و ریشه‌دار نمودن آنها در آب یا بسترها مخصوص قلمه ساده‌ترین روش افزایش این گیاه می‌باشد. در تنۀ گیاه پاجوش‌هایی به وجود می‌آیند که باید با استفاده از یک چاقوی تیز آن را از پایه مادری جدا و سپس انتهای این قلمه را در پودر هورمون ریشه‌زاوی فرو برد و در گلدان نشایی ۸ بکارید.

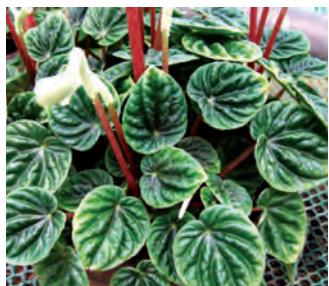
در این مرحله بسیار دقت کنید که محیط پاندانوس مرطوب باشد. برای این منظور مرتب مه پاشی کنید. بهتر است افزایش را در اواسط بهار شروع کنید تا گیاه رشد کرده و بتوانید آن را در اوایل تابستان در گلدان بزرگ‌تر بکارید. مخلوط خاکی ویژه گیاهان آپارتمانی که همواره مرطوب نگهداشته می‌شود بهترین مخلوط برای پرورش پاندانوس می‌باشد.

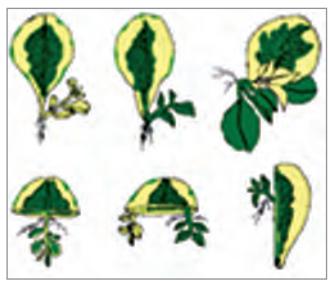
از دیاد پاندانوس

وجود پاگرما به میزان ۲۱ درجه سانتی‌گراد و دمای محیط حدود ۲۰ درجه و رطوبت در حد اشباع به توسعه سیستم ریشه این گیاه کمک می‌کند. هر یک سال تا یک سال و نیم گیاه نیاز به تعویض گلدان دارد.

تولید و پرورش پپرومیا

پپرومیا دارای ارقام زیاد و بسیار زیبا می‌باشد؛ از جمله آن، پپرومیای معمولی (قاشقی)، پپرومیای برگ چروک و پپرومیای برگ هندوانه‌ای است. افزایش این گیاه با قلمه برگی انجام می‌شود. برای این کار برگ‌ها را با دم برگ قیچی می‌کنیم. آنها را در بسته‌بندی نشا که با خاک ویژه قلمه پر شده است، قرار می‌دهیم.

پپرومیا ابلق

پپرومیا برگ هندوانه‌ای

به کمک هنرآموز نسبت به پرورش پپرومیا اقدام کنید.

فعالیت‌علمی

تولید و پرورش فیکوس‌ها

فیکوس‌ها دارای چندین گونه و نژاد هستند. زادگاه آنها در جاهای گرم و نیمه گرم دنیاست. یعنی اینکه گیاه در دماهای زیر ۴ درجه سانتی گراد از بین می‌رود. بنابراین در سرزمین‌هایی که چهار فصل از جمله فصل زمستان دارند، گیاه آپارتمانی به شمار می‌آیند.

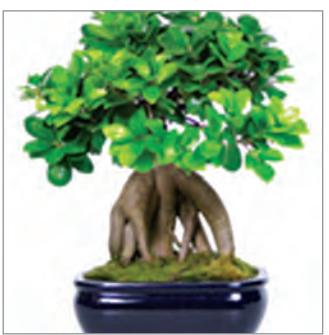

فیکوس بنجامین ابلق

فیکوس برگ ویولونی (لیراتا)

افزایش فیکوس‌ها: با استفاده از قلمه انتهایی که دست کم دارای یک برگ و سه جوانه می‌باشد می‌توانیم فیکوس را افزایش دهیم.

بیوند فیکوس رتوزا روی ریشه جینسینگ

فیکوس معمولی (الاستیکا)

فیکوس بنجامین سبز

افزایش فیکوس ها

- ۱ لباس کار خود را بپوشید و وسایل و ابزار کار را فراهم کنید.
- ۲ برش یا قطع زیرین قلمه ها را درست در زیر یک جوانه انجام دهید.
- ۳ برگ های تحتانی را قطع کنید.
- ۴ قلمه هارا به مدت ۲۴ ساعت در هوای آزاد قرار دهید تا شیره گیاهی آنها خارج شود یا قسمت تحتانی را به مدت یک تا دو روز در داخل آب قرار دهید تا شیره قلمه خارج گردد زیرا این شیره مانع ریشه دار شدن قلمه می شود.
- ۵ قلمه ها را در سینی نشا که با خاک قلمه پر کرده ایم می کاریم.
- ۶ در نقطه کاشت سوراخی بیش از قطر قلمه ایجاد کنید.
- ۷ قلمه آماده را در سوراخ ایجاد شده در داخل بستر کشت قرار دهید. سپس اطراف آن را با دو انگشت فشار دهید تا قلمه در جای خود بایستد و با خاک بستر در تماس قرار بگیرد.
- ۸ حرارت بستر کاشت را ۲۵ تا ۳۰ درجه سانتی گراد تنظیم کنید تا به ریشه زایی قلمه کمک کند.
- ۹ رطوبت دهی را مانند قلمه کاری های دیگر، با روش مه پاشی انجام دهید. در شرایط مناسب رطوبت و حرارت و نور ریشه قلمه ها پس از ۳ هفته ظاهر می شود.

بعد از ریشه دار شدن گیاه را در گلدان های نشایی کشت نمایید و مدتی در شرایط گرم و مرطوب نگهداری کنید. زمان انجام تکثیر از روش قلمه فروردین ماه است. چون قلمه های فیکوس تقریباً به سختی ریشه دار می شوند، بهتر است از هورمون های ریشه زایی استفاده نمایید. با رشد گیاه در صورت لزوم گلدان تعویض شود. فیکوس ها را هر ۴۰ روز با کودهای میکرو (ریز مغذی) محلول پاشی می کنیم. فیکوس بنجامین به تغییر اندازه تابش نور، تابش آفتاب و حتی به تغییر زاویه تابش واکنش نشان می دهد. در جایه جایی مکرر برگ ها می ریزند. بنابراین آنها را در جایی می گذاریم که از نور غیرمستقیم بتواند استفاده نماید. همه فیکوس ها نور فراوان و دور از آفتاب را می پسندند. این گروه از گیاهان رطوبت دوست هستند. رطوبت هوای ۵۰ تا ۷۰ درصد برای آنها بسیار مناسب است. رطوبت گلخانه برای آنها کافی است. در صورت نگهداری فیکوس در خانه روزانه آنها را با آب افسان دستی مه پاشی می کنیم.

تولید و پرورش کاکتوس ها

در تولید تجاری کاکتوس ها با بذر زیاد می شوند. برای سبز کردن بذرها و سپس نگهداری گیاهچه ها باید ویژگی ها و نیازهای این گیاه و بذرهای آن را بشناسیم. چگونه یک کاکتوس را از گیاهان دیگر گوشتی شناسایی کنیم: بیشتر کاکتوس ها دارای آرئول هستند. آرئول اجتماعی از خارها و موهایی است که از یک نقطه بیرون آمده اند. شکل صفحه بعد را نگاه کنیم.

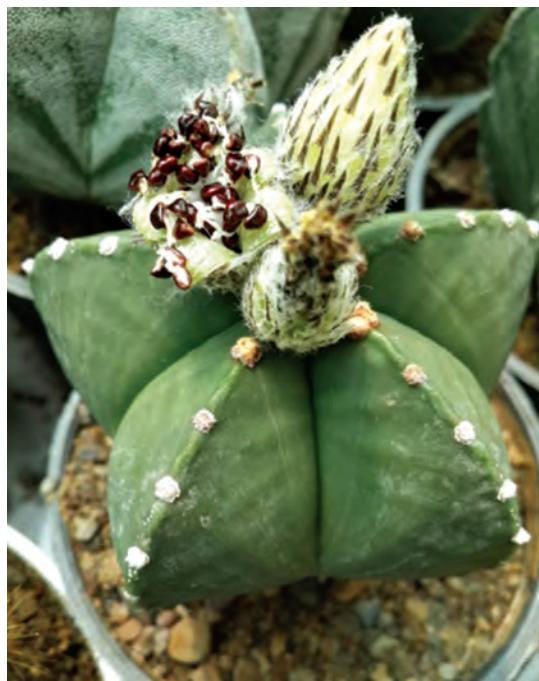

نام کاکتوس به یک گیاه گفته نمی‌شود، بلکه گروه بزرگی از گیاهان را با این نام می‌شناسیم. کاکتوس‌ها صدها گونه و رقم دارند. پرورش هر کدام ریزه کاری‌های ویژه‌ای دارد، زیرا زادگاه همه آنها جاهای گرم و خشک جهان نیست و برخی از آنها در آب و هوای معتدل زندگی می‌کنند. به هر حال با روش یکسانی می‌توان بیشتر آنها را تولید کرد.

کاکتوس انجیر هندی با میوه خوراکی

یک گونه ژیمنو

ویژگی بذر بیشتر کاکتوس‌ها

- دارای پوسته سخت هستند
- در برخی گونه‌ها توانایی تنزیدگی (سبز شدن) را زود از دست می‌دهند
- دارای ترکیباتی در درون خود است که از تنزیدگی پیشگیری می‌کند. این ترکیبات در آب محلول هستند.
- بذرهای پوسیدگی قارچی حساس هستند
- برای جوانهزنی باید در برابر نور فراوان باشند (۱۵۰۰۰-۸۰۰۰ لوکس) امانه تابش مستقیم خورشید. دمای بهینه برای سبز شدن ۲۵ درجه در روز و ۱۸ درجه در شب می‌باشد. بنابراین باید نگهداری از بذرها کاشته شده در فضای کنترل شده انجام گیرد. بالا رفتن دمای ۴۰ درجه را تحمل می‌کنند.
- باید همیشه بذرهای بستر را نمناک نگه داشت.

فعالیت عملی

افزایش کاکتوس ها

کاکتوس دراگون فروت با میوه خوارکی

- ۱ لباس کار بپوشید.
- ۲ پوسته سخت بذر را با خیس کردن در آب گرم یا سرکه به مدت دو روز یا پاشیدن آب لیمو و شستن پس از ۱۰ دقیقه و یا ایجاد خراش روی بذر به کمک سوزن انجام دهید. خراش باید دور از ناف بذر (جایی که جوانه وجود دارد) انجام شود.
- ۳ بذر برخی از کاکتوس ها نیاز به سرماده‌ی دارند. آنها را در کیسه‌ای لای ماسه سترون شده و مرطوب گذاشته و دو ماه در دمای یخچال قرار دهید.
- ۴ آنها را در آب خیس کنید تا هورمون های بازدارنده از جوانه زنی در آب حل شده و بیرون بیاید.
- ۵ بذرها و بستر کاشت را سترون کنید.
- ۶ در هنگام کاشت آنها را زیر خاک نکنید.
- ۷ پس از سبز شدن بذرها روی بستر آنها اندکی لیکامی ریزیم تا جوانه ها نیفتند.

در افزایش خانگی می‌توان از کاکتوس قلمه گرفت. شاخه‌های جوان سال جاری توانایی ریشه‌زایی دارند.

فعالیت عملی

- ۱ تعدادی کاکتوس زیمنو، سرئوس، زلف پیر یا کاکتوس های دیگر تهیه کنید.
- ۲ دستکش هارا دست کنید و سرشاخه های جوان را با چاقوی تیز جدا کنید.
- ۳ قلمه ها را ۲۴ ساعت رها کنید تا محل برش خشک شود.
- ۴ آنها را در خاک مخصوص قلمه بکارید.
- ۵ پس از ریشه دار شدن آنها را در خاک ویژه کاکتوس بکارید.

نخل ماداگاسکار (یک گونه کاکتوس)

گروه‌بندی کاکتوس ها

خانواده کاکتوس به سه زیرخانواده تقسیم می‌شوند:

پرسکیه (Pereskia)

اوپانسیه (Opuntiae)

سرئه (Cereu)

زیرخانواده پرسکیه از قدیمی‌ترین کاکتوس هاست و بیشتر شباهت به درختان جنگلی دارد. گیاهانی بوته مانند می‌باشند و غالباً برگ هائی پهنه دارند. گل‌ها دارای دمگل کوتاه‌اند و به صورت دسته‌ای و شبیه به گل

یک گونه مامیلاریا

یک گونه هود یا

یک گونه مامیلاریا

یک گونه زلف پیر

کاکتوس های پیوندی

Dry stone

گونه ای مامیلاریا

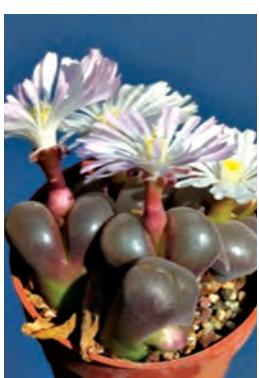
یک گونه مامیلاریا

نسترن های وحشی‌اند. بوته‌های آن تیغ‌دار است، لیکن تیغ‌های این گیاهان شباهتی به تیغ‌های کاکتوس‌های دیگر ندارند. پرسکیای گل درشت از مهم‌ترین گیاهان این زیرخانواده است و به زبان انگلیسی رز کاکتوس نامیده می‌شود.

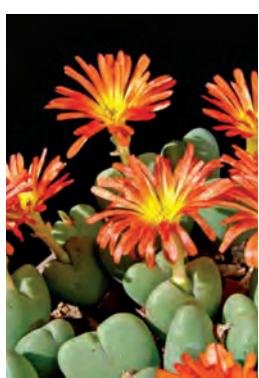
زیرخانواده اوپانسیه دارای ساقه‌های گوشتی و آبدار است، ساقه‌ها پندبند و در محل گره ترد و شکننده‌اند، روی آنها تیغ‌های مجتمع و کوتاه و نرم پوشانده است که به آسانی از جا کنده شده، با لمس کردن آنها تعداد زیادی تیغ به دست می‌چسبد. از انواع معروف این زیرخانواده، نوع اوپانسیا و نوپالئا است. این انواع، برگ ندارند و گل‌هایشان شبیه به چرخ‌دنده و بدون دمگل اند.

زیرخانواده سرئه، این زیر خانواده نیز شامل تعداد بسیار زیادی از گونه‌های کاکتوس است که برخی از آنها کشت و کار می‌شوند و در مناطق سردسیر به عنوان گیاهان گلخانه‌ای در منازل نگاهداری می‌شوند. این زیرخانواده خود به راسته‌های زیر تقسیم می‌شود. سرئه، هلیو سرئه، اکینو سرئه، اکینو کاکتانا، کوری فانتانا، اپی فیلانه، ریپسالیدانه

تولید و پرورش کونوفیتوم و لیتوپس

گونه‌ای از لیتوپس: لیتوپس‌ها سطح بالایی تختی دارند.

کونوفیتوم گستره فراوانی از گونه‌های نزدیکی ایکسری از گیاهان مینیاتوری است. زادگاه این گیاهان آفریقای جنوبی است. با نگرشی به آفریقای جنوبی معلوم می‌شود بسیاری از جاهای آن آب و هوایی یکسان با آب و هوای شهرهای ساحلی مازندران و گیلان دارد. بیشتر گونه‌های آن در دمای ۴-۴۰ درجه تا ۴۵ درجه می‌توانند زندگی کنند. نخست با ریخت برخی از این گیاهان کوچک و زیبا آشنا می‌شویم. سپس شیوه پرورش آنها را بررسی

می کنیم. پرورش آنها بسیار ساده است. این گروه از گیاهان به همراه برخی از کاکتوس‌های تراریوم‌ها بسیار مناسب هستند. افزایش آنها به طور رایج با بذر انجام می‌شود. همچنین با قلمه می‌توان آنها را زیاد کرد.

گونه‌ای کونوفیتوم

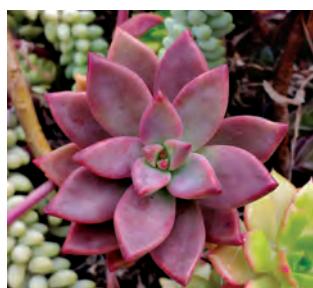
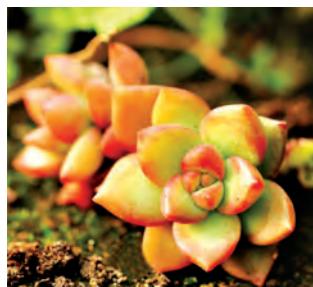

گونه‌ای کونوفیتوم

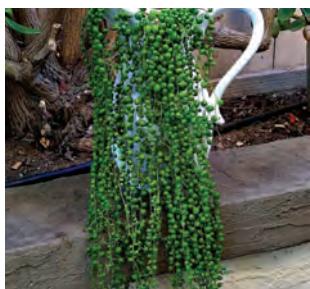
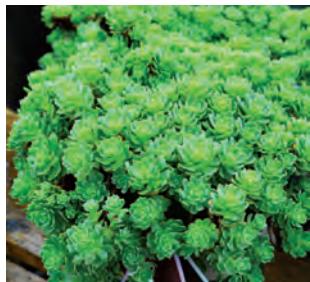

گونه‌ای کونوفیتوم

تولید و پرورش سدوم

سدوم‌ها گروه بزرگی از گیاهان می‌باشند. بیشتر این گیاهان کوچک پیکر و بسیار زیبا هستند. برخی از آنها در گلدان‌های آویز خودنمایی می‌کنند. گیاهانی بسیار مقاوم بوده و ما بین سنگ‌ها در دامنه کوه‌ها و در اکثر خاک‌ها می‌تواند رشد نماید. همه سدوم‌ها گوشتی و کوتاه‌اند. اگر محل کاشت آنها مناسب باشد در تابستان (از خرداد تا شهریور) به گل می‌نشینند و رنگ گل‌ها از سفید، زرد، صورتی، قرمز تا بنفش متفاوت است. شرایط محیطی برای رشد بهینه آنها عبارت است از: نور: روزانه نیاز به نور مستقیم دارد. کمبود نور سبب رنگ پریدگی و ضعف گیاه می‌شود. همچنین سبب شل شدن برگ‌ها می‌گردد. حرارت: در شب حداقل دمای ۱۰-۱۶ درجه سانتی گراد. آب: در فصل رشد تا پاییز هر هفته ۲ بار و در زمستان آبیاری را کم می‌کنیم.

چند گونه و رقم از سدوم ها

تولید و پرورش شویدی (مارچوبه زینتی)

شویدی گردی یا نرمه

شویدی آویز یا زبره

کود: هر دو هفته یکبار NPK به غلظت دو در هزار.

خاک: می‌توان آنها را در خاک ویژه گلدان یا خاک ویژه کاکتوس کاشت.

برخی از این گیاهان مناسب کاشت در تراریوم می‌باشند. برخی نیاز به آفات مستقیم و برخی نیز به عنوان گیاه آپارتمانی مناسب کاشت در گلدان هستند.

افزایش گیاه: گونه‌های مختلف سدوم را می‌توان با کاشت بذر، تقسیم بوته و یاریشه‌دار کردن قلمه زیاد کرد. حتی برگ‌های برخی از این گیاهان در صورت تماس با خاک همانجا ریشه‌دار شده و یک گیاه جدید را ایجاد می‌کنند.

شویدی دم روباهی

تکثیر با تقسیم بوته

تکثیر با قلمه

تکثیر با بذر

این گیاهان را به سه روش می‌توان افزایش داد. کاشت بذر - قلمه کاری - تقسیم بوته و ریشه.

تولید و پرورش سجافی (گندمی)

با توجه به تصویرهای زیر گیاه آپارتمانی سجافی را تکثیر نمایید. در صورت استفاده از چاقو یا قیچی برای برش ساقه‌های رونده و یا تقسیم بوته به تیز بودن و ضدغونی بودن ابزار توجه کنید.

گیاهچه‌های جدا شده از ساقه‌های رونده یا رانر دیر ریشه‌دار می‌شوند. در مراکز تولید، به دلیل صرفه جویی اقتصادی، نتیجه‌گیری زودرس در تولید گیاه اهمیت بسیاری دارد، به همین دلیل برای تولید انبوه این گیاه از کشت بذر یا گیاهچه‌های حاصل از کشت بافت استفاده می‌شود و در صورت استفاده از گیاهچه‌های جدا شده از استولون (دستک یا ساقه رونده) ته آنها را به هورمون اکسین آغشته می‌کنند.

تولید و پرورش سانسوریا

قلمه برگ سانسوریا

این گیاهان دارای ارقام پا کوتاه و پا بلند می‌باشند. شرایط کم آبی و نور کم را به خوبی تحمل می‌کنند. از آبیاری زیاد آن باید پرهیز کرد. یکی از ویژگی‌های این گیاه جذب تولوئن و فرمالید هوا می‌باشد. از این رو به پاکیزه کردن هوا کمک می‌کند.

افزایش سانسوریا به سه روش انجام می‌شود:

۱ تقسیم بوته

۲ قلمه برگ

۳ کاشت بذر

تقسیم بوته سانسوریا

تقسیم بوته

در بهار یا هر زمان دیگر می‌توان بوته را تقسیم کرد. برای این کار بوته‌هایی را که چندین گیاه در کنار هم گلدان را پر کرده‌اند انتخاب می‌کنیم. ریشه و ریزوم را از خاک بیرون می‌آوریم، با چاقوی تیز نیساك‌ها (ریزوم‌ها) را به همراه برگ‌ها جدا می‌کنیم. بوته‌های جدا شده را جداگانه در گلدان می‌کاریم. سانسوریا دو رنگ که لبه برگ‌های آن سفید است را جدا کردن بوته همراه نیساك زیاد می‌کنیم زیرا بیشتر گیاهچه‌های به دست آمده از قلمه برگی سبز شده و از حالت ابلق خارج می‌شوند.

ازدیاد سانسوریا به روش قلمه برگ

فعالیت عملی

۱ برگ را به اندازه‌های ۸ سانتی‌متری برش می‌دهیم.

۲ ته قلمه‌ها را به هورمون اکسین (IBA) آغشته می‌کنیم.

۳ آنها را دو روز رها می‌کنیم. در این مدت در جای برش بافت پینه درست می‌شود.

۴ اکنون قلمه‌ها را در سینی نشای پر شده با خاک ویژه قلمه می‌کاریم.

۵ خاک و هوای پیرامون قلمه‌ها را نمناک نگه می‌داریم. برای این کار در گلخانه آبیاری را با روش مه‌پاش انجام می‌دهیم. (در تولید خانگی با آبغشان دستی و در گلخانه با پمپ و نازل‌های مه افسان) قلمه‌ها پس از

۳ هفته ریشه دار شده و پس از ۳ ماه جوانه‌ها بیرون می‌آیند.

۶ پس از اطمینان از ریشه دار شدن قلمه‌ها آنها را به گلدان سطل ۴ یا ۷ انتقال می‌دهیم.

تولید و پرورش نخل های زینتی

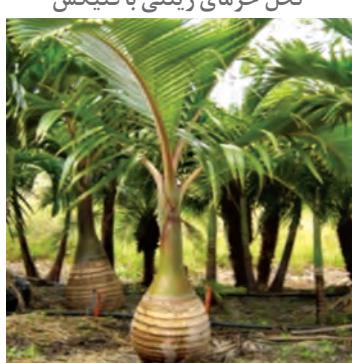
نخل بادبزنی

نخل آرکا

نخل خرمای زینتی با فنیکس

نخل ها دارای چند گونه هستند. از جمله: نخل خرما (فنیکس)، نخل بادبزنی، نخل کنیتا، نخل آرکا. این گیاهان در زادگاه خود و آب و هوایی مانند زادگاهشان درخت هستند. کاشت آنها در گلدان نیز انجام می شود. به دلیل کمی گنجایش گلدان برای ریشه آنها، پیکر گیاه کوچک می شود. و البته زیبایی ویژه ای می یابد. نخل ها سرما را نمی پسندند. از میان نخل ها، نخل بادبزنی می تواند در برابر سرمای تا ۳- درجه سانتی گراد تحمل نماید. بنابراین برای نگهداری نخل ها در آب و هوای جاهای معتدل، در تابستان گلدان آنها را بیرون می بریم و در سایه آفتاب می گذاریم. در زمستان گلدان ها را داخل خانه می آوریم و یا روی نخل ها کیسه پلاستیک می کشیم. در شمال ایران نخل بادبزنی و برخی نخل های دیگر را در باغچه های بیرون می کارند. در جنوب کشور می توان نخل های زینتی گوناگون را در سرتاسر سال در بیرون نگه داشت. گرمای بسیار زیاد در تابستان و تابش شدید برای برخی از نخل های زینتی نامناسب است.

افزایش نخل ها:

- ۱- کاشت بذر(هسته)
- ۲- جدا کردن تنہ جوش
- ۳- کشت بافت

امروزه پرورش دهندهای حرفه ای نخل زینتی گیاهچه های حاصل از کشت بافت را از کارگاه های کشت بافت خریداری کرده و آنها را پرورش می دهند.

در روش های سنتی هسته را می کارند. می توان تنہ جوش ها یا پاجوش ها را از گیاه مادری جدا کرده و کاشت که در تولید انبوه رایج نیست.

کاشت بذر نخل:

بذرها بیشتر در شمال ایران از درخت برداشت می شوند. زمینه برای تولید و پرورش در جنوب کشور نیز به خوبی فراهم است. می توان انبوهی از نخل های بسیار زیبا که برخی گران قیمت نیز هستند در مناطقی در جنوب کشور پرورش داد. همچنین پرورش این گیاهان

نخل بالمیرا

بذر نخل کنتیا

گیاه جوان نخل

رویش بذر نخل

بذر نخل هاوایی

در بیشتر مناطق در گلخانه امکان پذیر است. زمان سبز شدن بذر گونه های مختلف یکسان نیست. در نخل فنیکس و پالم (نخل بادبزنی) جوانه هارا در حدود دو ماه پس از کاشت و در نخل کنتیا از ۳ تا ۱۲ ماه سبز می کنند. دیر سبز شدن به این دلیل است که رویان بذرها کامل نیست و برای بالندگی (تکامل) به زمان نیاز است. این مدت از وقتی شروع می شود که بذرها را خیس می کنیم.

فعالیت عملی

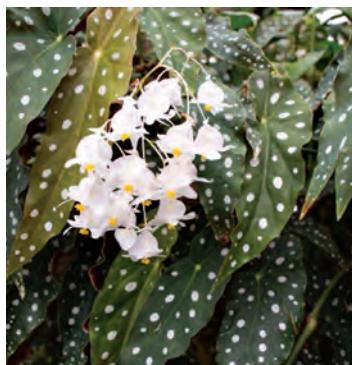
مراحل کار:

- ۱ بذرها را در آب گرم بدون کلر به مدت ۴۸ ساعت خیس کنید.
- ۲ آب را هر ۸ ساعت تعویض کنید.
- ۳ بذر را در گلدان نشایی ۸ در عمق ۳ سانتی بکارید. خاک ویژه گیاهان آپارتمانی برای این کار پیشنهاد می شود.
- ۴ مرطوب نگه داشتن خاک و تنظیم دما روی ۳۵-۲۵ درجه سانتی گراد. جهت جلوگیری از خشک شدن خاک، روی بستر را با پلاستیک می پوشانیم یا بسترها بذر کاری شده را در گلخانه قرار می دهیم.
- ۵ پس از سبز شدن، گلدان را تعویض کنید.
(گیاهچه ها تا دو سال رشد کمی دارند و از سال سوم به بعد از رشد بیشتری برخوردار می شوند).

تولید و پرورش بگونیا رکس

بگونیاها خود بر دو گروه برگساره و گلسراره تقسیم می شوند که بگونیا رکس جزو برگساره می باشد. این گروه از بگونیاها بومی هیمالیا می باشند. مخلوط با گیاهان برگی دیگر در گلدان ها و فلاور باکس ها کاشت می گردد. ساقه ها گوشتی و خزندگ است. برگ ها رنگین بوده و نقش و نگارهای خیره کننده دارند. استفاده از سبد های آویزان رایج است، برخی از گونه ها به شرایط خشکی و حرارت سازگار هستند. از این گیاه به عنوان گیاه

آپارتمانی استفاده می‌شود. افزایش آنها آسان بوده و می‌توان از آنها قلمه برگ تهیه کرد و آنها را در بستر ویژه قلمه کاشت. شرایط مورد نیاز برای رشد بهینه این گیاه شامل نور: ۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰ لوکس و دمای بهینه ۱۸ درجه سانتی‌گراد و خاک اندکی مرطوب است. بگونیاهای رکس در گروه گیاهان آپارتمانی قرار می‌گیرند.

چند رقم بگونیا رکس و شیوه قلمه زنی

فعالیت عملی

- ۱ تعدادی گیاه بگونیا رکس تهیه کنید.
- ۲ از هر کدام چند برگ جدا کنید.

۳ هر برگ را چند تکه کنید و آنها را اریب در بستر خاک قلمه کاری قرار دهید. دقت کنید سطح رویی برگ رو به بالا و زیر برگ رو به پایین قرار گیرد زیر برگ تولید ریشه و روی آن تولید اندام هوایی می‌کند. شرایط گفته شده در بالا را برای گیاهان خود فراهم کنید.

گیاهان گلدار گلدانی

ازالیا

آلاله

هدف از پرورش گیاهان گلدار گلدانی ممکن است متفاوت باشد. در مناطقی که زمستان ملایم دارند می‌توان آنها را در باغچه‌ها و پردیس‌ها کاشت. در این صورت ممکن است خزان کنند و یا می‌توان در گلدان نگه داشت و با شروع فصل سرما آنها را به گلخانه یا شاسی منتقل کرد. میزان تحمل آنها به سرما یکسان نیست و از یک گونه گیاه تا گونه دیگر متفاوت است.

در هر حال ضمن رشد به گل رفته و بسیار زیبا هستند.

برخی از این گیاهان را نام می‌بریم:
بومادران - تاج‌الملوک - آسیبوم چند ساله - آنمون - سبد نقره‌ای - ستاره‌ای - گل استکانی چند ساله - پنستمون - شمعدانی - نوعی شیرسگ - صدتومانی - آویشن باغی - ورونیکا - کارپوپروتوس - افوربیا - گوشواره‌ای (کیفی) - محبوبه شب - آزالیا - یاس رازقی - یاس چمپا - آسترودرمیا - آلاله - سیکلامن - خورشیدی - کاملیا - گل کاغذی - اشیانتوس - آگاو - گل بادکنکی - همه گل‌های سوخ‌دار (پیاز دار) - کالانکوئه - کوکب و ...

این گیاهان از چند روش افزایش می‌یابند که معمولاً یکی از این روش‌ها برای تولید اقتصادی مناسب‌تر است. از نظر میزان نور و دما و آبیاری با یکدیگر یکسان نیستند. پس از تولید گیاهچه، آنها را در مخلوط خاکی گیاهان گلدانی کاشته تا زمانی که برای برداشت و فروش آماده شوند نگهداری می‌کنیم. بنابر این برای رسیدن به زمان بازار رسانی باید هر یک را از نظر زمان کاشت تا برداشت جداگانه بررسی کنیم.

تولید و پرورش گل حنا

گل حنا یا Impatient دارای جورها و رنگ‌های گوناگونی است. در جای روشن و دور از آفتاب مستقیم به خوبی رشد می‌کند. این گیاه بذرهای بسیار ریزی دارد که می‌تواند کاشت آن را کمی مشکل کند. هر گرم بذر در حدود ۲۰۰ دانه بذر دارد. برای کاشت، کارهای زیر را انجام می‌دهیم:

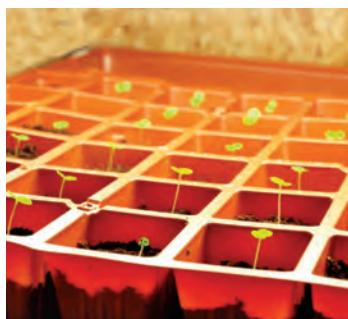
فعالیت عملی

- ۱ بستر کاشت را آماده کنید. سینی‌های نشا را با خاک ویژه کاشت بذر پر کنید. ۱ سانتی متر سر آن را خالی بگذارید. از سینی با سلول‌های کوچک استفاده کنید.
- ۲ بذرها را در یک کاسه بریزید. یک چوب خلال دندان بردارید. نوک آن را با آب مرطوب کنید. آن را به یک بذر بچسبانید. بذر به آن می‌چسبد. بذر را در روی یک سلول سینی قرار دهید. اندکی آن را فشار دهید تا به خاک بچسبد.
- ۳ روی بذرها یک لایه نازک ورمیکولیت دانه ریز یا خاک پوش مناسب دیگر بپاشید.
- ۴ سینی‌ها را در آب قرار دهید به طوری که آب روی آنها را نگیرد. آب از زیر وارد شده خاک بستر را مرطوب می‌کند. می‌توانید به کمک مهافشان نیز بستر را مرطوب کنید. آبیاری با سرآپاش بذرها را شناور کرده و بیرون می‌آورد.

بذر گل

نشاه

گل حنا

- ۵ سینی‌ها را در جایی با دمای ۲۲ درجه سانتی گراد و روشن دور از آفتاب مستقیم قرار دهید. روی بذرها را با پلاستیک بپوشانید. ۲۰ روز بعد بذرها جوانه می‌زنند.
- ۶ وقتی ریشه پر شد، نشاه را در گلدان سطل ۴ بکارید.
- ۷ گلدان‌ها را در جایی پر نور دور از آفتاب بگذارید. در تولید خارج از فصل به کمک لامپ‌های کم مصرف ۱۴ ساعت روشنایی برای آنها فراهم می‌کنیم. شدت روشنایی باید دست کم ۴۰۰۰ لوکس باشد.
- ۸ گیاهان را هر هفته با کودهای NPK و عناصر ریز مغذی محلول تغذیه می‌کنیم.
- ۹ پس از رشد کافی، گلدان‌هارا ۳ ساعت در روز هوا دهی می‌کنیم تا به شرایط محیط بیرون عادت کنند. پس از ۳ روز در صورتی که هوای بیرون سرد نباشد گلدان‌ها قابل انتقال می‌شوند.

تولید و پرورش بگونیا

همانطور که گفته شد بگونیا به گروه بزرگی از گیاهان گفته می‌شود. در اینجا بگونیاهایی که گل‌های زینتی دارند شرح داده می‌شوند. برگ‌ها در بگونیاهای متقاضن نیستند، یعنی اینکه برگ‌ها به شکل قلب بوده و یک رگبرگ اصلی برگ را به دو قسمت نامساوی تقسیم می‌کند، و این ویژگی این گروه از گیاهان است. این گیاهان به طول روز

بی تفاوت‌اند، در تمام سال گلدار هستند. این گیاهان در همه شرایط عمومی منازل و گلخانه‌ها، قابل کشت و کار و نگهداری هستند. بذرهای این گیاه بسیار ریز می‌باشد. دو میلیون بذر آن حدوداً ۲۸ گرم وزن دارد.

نیازها:

نور: این گیاه به شرایط سایه آفتاب و آفتاب سازگار می‌باشد. بنابراین اکثر نقاط آپارتمان برای این گیاه مناسب است. باید دقت کرد این گیاه را دور از نور مستقیم خورشید قرار داد.

دما: دمای مناسب این گیاه، بین ۲۵-۱۸ درجه سانتی گراد می‌باشد. سرمای بیش از اندازه و طولانی باعث پوسیدگی ریشه و ساقه گیاه می‌شود.

بگونیاها در سه گروه تقسیم‌بندی می‌شوند.

۱- بگونیای همیشه گل - ۲- بگونیای غده‌ای - ۳- بگونیای رکس

۱- بگونیا همیشه گل: گل‌ها سفید و صورتی می‌باشند. ساقه و ریشه حقیقی دارند. منشأ این گروه از بگونیاها جنگلهای گرم و مرطوب است. افزایش آنها با بذر انجام می‌گیرد.

غده‌های بگونیا غده‌ای

۲- گروه بگونیاهای غده‌ای: این گروه از بگونیاها گل‌سازهای می‌باشند. روز بلند اختیاری و ترجیحی می‌باشند. یعنی برای گل‌دهی بهتر است طول روشنایی بیشتر از ۱۲ ساعت باشد در طول روز کوتاه هم گل می‌دهند ولی کمتر. رنگ گل‌ها بسیار گوناگون و خیره‌کننده است. تولید در تعداد کم با تقسیم غده و تولید تجاری با بذر انجام می‌گیرد. این گروه از بگونیاها با شروع فصل سرد خزان می‌کنند. در این حالت بخش هوایی را می‌بریم. غده‌ها را بیرون می‌آوریم. چند روز زمان می‌دهیم تا روی آن خشک شود. سپس آنها را در میان خاک برگ، پیت ماس یا ماسه قرار داده و در انبار با دمای ۴ تا ۱۰ درجه سانتی گراد نگهداری می‌کنیم. هنگام کاشت می‌توان غده‌ها را با دست جدا

بگونیا غده‌ای روی گل

گلخانه تولید بگونیا دکمه‌ای

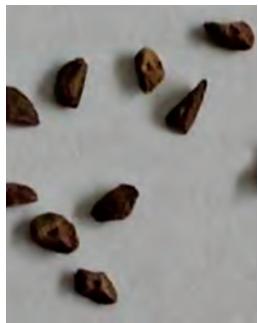
محبوبه شب

کرد، به شرطی که هر قسمت یک جوانه داشته باشد. قسمت‌های جدا شده را با گوگرد ضد عفونی می‌کنیم. سپس جداگانه می‌کاریم (عمر کاشت ۵ سانتی‌متر). تولید کنندگان، گیاه را به صورت گلدانی پرورش داده و عرضه می‌کنند. پس از کاشت در هنگام پرورش بگونیا دکمه‌ای (غده‌ای)، شرایط زیر را فراهم می‌کنیم. آبیاری در حدی که خاک همیشه بین ظرفیت مزروعه و نقطه پژمردگی قرار گیرد. جلوگیری از تابش مستقیم آفتاب به کمک سایبان. تغذیه هفتگی با NPK و تغذیه ماهیانه با کودهای میکرو و سرانجام بازدید همیشگی برای پیشگیری از آفات و بیماری‌های قارچی به ویژه بوتریتیس. این بیماری زمانی طغیان می‌کند که خاک همیشه خیس باشد. اوج گل انگیزی و گلدنهی در این گروه در دمای ۳۵ درجه سانتی گراد اتفاق می‌افتد. در برخی از کشورها با کاشت آن در باعچه‌ها فرش گل درست می‌کنند که بسیار دیدنی است.

تولید و پرورش محبوبه شب

روش‌های افزایش محبوبه شب:

- ۱- کاشت قلمه‌های علفی با استفاده از هورمون ریشه‌زا
- ۲- خوابانیدن شاخه
- ۳- کاشت بذر

بذر محبوبه شب

بذر جوانه زده محبوبه شب

میوه محبوبه شب

محبوبه شب

قلمه ریشه‌دار

قلمه سبز محبوبه شب در بهار

پیدایش ریشه‌ها

گلخانه تکثیر محبوبه شب

فعالیت عملی

۱ لباس کار بپوشید.

۲ تعدادی گلدان محبوبه شب یا یاس رازقی تهیه کنید.

۳ وسایل مورد نیاز: قیچی باگبانی - گلدان نشاپی ۸ یا سینی نشا - بیله - خاک مخصوص قلمه و لباس کارآماده کنید.

۴ ساقه‌ها و شاخه‌های سبز و چوب نرم را قیچی کنید. شاخه‌های بریده شده را به اندازه‌های ۵ تا ۷ سانتی متر برید. روی هر قلمه یک برگ را گذاشته و برگ‌های دیگر را بریده دور بریزید.

۵ خانه‌های سینی‌های نشا را خاک گلدانی پر کنید جوری که اندکی از سر آن خالی بماند.

۶ سینی‌ها را آب پاشی کنید.

۷ میخ نشا را در هر خانه فرو کنید تا حفره‌ای درست شود.

۸ قلمه‌هارا در حفره‌ها بگذارید.

۹ ته آنها را فشار دهید.

۱۰ آبیاری کنید.

۱۱ هوا را مرطوب نگه دارید.

۱۲ دمای گلخانه را روی ۲۰ درجه تنظیم کنید و یا قلمه‌های کاشته شده را در جایی با این دما قرار دهید. دمای ۲۰ درجه، بهترین دما برای زنده ماندن و ریشه‌دار شدن قلمه‌هاست.

۱۳ هر روز از قلمه‌ها بازدید کنید. پس از نمایان شدن ریشه قلمه‌ها را در گلدان دیگر بکارید. گلدان‌ها را با مخلوط خاکی گیاهان گلданی پر کنید. قلمه برخی از گیاهان زود ریشه‌دار می‌شود و در برخی دیگر شاید چند ماه طول بکشد.

در تولیدهای کوچک روی قلمه‌ها را با کیسه پلاستیک می‌پوشانیم و در تولیدهای بزرگ قلمه‌ها را در گلخانه می‌کاریم. و با دستگاه مه افshan، رطوبت لازم برای هوای پیرامون قلمه‌ها را فراهم می‌کنیم.

یاس رازقی را به روش قلمه زدن تکثیر نمایید.

این گیاه بومی ایران است. گل‌ها در ارقام مختلف، رنگ‌های گوناگون دارند. دوره رشد آن طولانی بوده و نسبت به هوای سرد مقاوم می‌باشد. برگ‌ها قلبی شکل بوده و رنگ آن سبز تیره است. روی برگ‌ها رگه‌های پرنده و نگار نقره‌ای وجود دارد که به گیاه زیبایی می‌بخشد. می‌توان این گیاه را هم در گلدان نگهداری کرد و هم در باغچه‌ها کاشت.

- ۱ کاشت بذر در سینی در اوخر تابستان. جوانه‌زنی بذر در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد

۲ گلدان زنی در زمان تک برگی (گلدان نشایی ۸)

- ۳ گذاشتن گلدان‌ها در جایی برای بهترین رشد: خنک، نور متوسط یا سایه آفتاب و رطوبت متوسط. خاک همیشه نمدار. حجم آب آبیاری نباید خیلی زیاد باشد زیرا ساقه غده‌ای آن دچار پوسیدگی می‌شود.

۴ تعویض گلدان در هنگام ۴ برگی شدن

۵ تعویض دوباره گلدان هنگام ۸ برگی شدن

- ۶ کوددهی هفتگی (برابر آنچه که برای حسن یوسف گفته شد) در زمان رشد رویشی کود نیتروژنی اندکی بیشتر و کودهای پتاسیم‌دار اندکی کمتر مورد نیاز است. در هنگام گلدنهی نیتروژن را کم و پتاسیم را کمی بیشتر می‌کنیم.

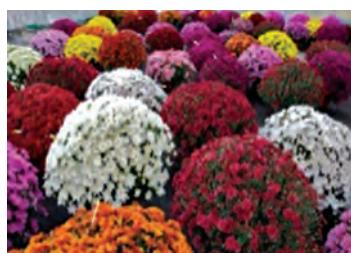
گل‌های سیکلامن به تدریج پدیدار می‌شوند. تولید کنندگان حرفه‌ای سیکلامن، زمانی که ساقه غده‌ای این گیاه به سن گل‌دهی می‌رسد، آن را با هورمون جیبریلین تیمار می‌کنند. با این کار همه گل‌های در یک زمان پدیدار می‌شوند و گیاه شکوه ویژه‌ای پیدا کرده و بسیار بازار پسند می‌شود.

سیکلامن

تولید و پرورش داودی

داودی نژادهای گوناگونی دارد. برخی از گونه‌ها برای کاشت در باغچه‌ها، برخی برای کاشت در گلدان و برخی برای به‌دست آوردن گل بریده پرورش داده می‌شوند.

انواع مختلف گل‌های داودی

در گونه‌های ویژه شاخه بریده در هر زمان از سال می‌توان گل شاخه بریده داودی تولید کرد. برای این کار باید: ۱ برای رشد شاخه و برگ در گیاه، داودی‌ها باید به مدت سه هفته هر روز ۱۵–۱۲ ساعت روشنایی را ببینند. شدت نور ۱۰۰۰۰ لوکس خوب است.

۲ بعد از دوره رویش، برای پیدایش گل‌ها باید به مدت دست کم ۳ هفته در هر ۲۴ ساعت ۱۵–۱۲ ساعت تاریکی ببینند.

در فصل‌های بهار و تابستان به طور طبیعی روزها بلند می‌باشند. در فصل‌های پاییز و زمستان ایجاد طول روز بلند در گلخانه با روشن کردن چراغ‌ها انجام می‌شود. اندازه روشنایی باید دست کم ۱۰۰۰۰ لوکس باشد. این اندازه را لوکس متر به ما نشان می‌دهد.

در پاییز و زمستان به طور طبیعی روزها کوتاه است و پیدایش گل انجام می‌شود و در بهار و تابستان با ایجاد سایه و تاریک کردن روی داودی‌ها آنها را برای گل‌دهی تحریک می‌کنیم. برای این کار به صورت تونلی روی گل‌دان‌ها پلاستیک سیاه می‌کشیم. برای مثال فرض کنیم که می‌خواهیم در ماه اردیبهشت داودی‌ها را وادار به گل انگیزی

کنیم. بنابراین در ساعت ۳ بعد از ظهر پلاستیک را روی گلدان‌ها می‌کشیم و پس از آنکه شب یا تاریکی طبیعی فرارسید، پلاستیک را از روی گلدان‌ها برموی داریم. این کار را تا سه هفته ادامه می‌دهیم. چند روز پس از این دوره تاریکی غنچه‌ها نمایان می‌شوند.

طول دوره رشد داودی از زمان قلمه‌کاری تا گلدهی سه ماه است. با تنظیم کار در یک واحد تولیدی می‌توان به طور هم‌زمان ۱-ریشه دار کردن قلمه ۲-پرورش گیاهچه ۳-مرحله تنظیم نور و ۴-گیاهان روی غنچه داشت. چنین واحد تولیدی سرتاسر سال گل تولید می‌کند و می‌تواند کارمندان ثابت استخدام کرده و برای آنها کار فراهم نماید.

اگر ۲۰۰۰ متر مربع گلخانه داشته باشیم، این فضای برای تولید همیشگی داودی چگونه تقسیم می‌کنیم؟

قلمه‌کاری: گرچه می‌توان داودی را با کاشت بذر و کاشتن پاجوش افزایش داد اما بهترین روش تکثیر داودی تهیه قلمه و ریشه‌دار کردن قلمه‌ها می‌باشد.

برای تهیه قلمه، سرشاخه‌هارا به اندازه ۵ سانتی‌متر بریده و پس از ایجاد حفره با میخ نشا آنها را در بستر می‌گذاریم. ریشه دار کردن قلمه: آفتاب پاییز و زمستان به ویژه آفتاب پشت پوشش شیشه یا پلاستیک از ریشه‌دار شدن قلمه‌ها جلوگیری نمی‌کند اما در تابستان قلمه‌ها نیاز به سایه‌اندازی دارند. در هر حال در بیشتر وقت‌ها قلمه‌ها از اسفند تا آخر فروردین تهیه می‌شوند. برای سرعت بخشیدن در ریشه‌زایی بهترین دما ۱۶ درجه سانتی‌گراد است. قلمه‌ها و خاک قلمه‌ها را مرطوب نگه می‌داریم. برای این کار از مه پاش (میست) استفاده می‌کنیم. قلمه‌ها پس از ۴ هفته ریشه‌دار می‌شوند.

گلدان زدن: پس از ریشه‌دار شدن قلمه‌ها، گلدان‌های سطل ۷ را با خاک گلدانی پرمی کنیم. گیاهچه‌ها را از بستر درآورده و در هر گلدان ۵ گیاهچه می‌کاریم.

کارهای زیر را به همراه هنرآموز و استاد کار انجام دهید.

۱ قلمه زدن

۲ ریشه دار کردن قلمه‌ها

۳ گلدان زدن

۴ آبیاری، کود دهی، افزایش ساعت‌های روشنایی بیش از ۱۲ ساعت در هر ۲۴ ساعت با روشن کردن چراغ در تولید خارج از فصل ،

۵ سر شاخه کنی برای پرپشت شدن بوته‌ها

۶ افزایش ساعت تاریکی (۱۲+۱۱ ساعت) تاریکی کامل برای گل‌انگیزی به کمک پوشش‌های سیاه رنگ پس از رویش به مدت گفته شده

۷ فروش

فعالیت عملی

کود دهی: کود کامل NPK در دستور کار می‌باشد. درباره دادوی کودهای نیتروژن‌دار بیشتر از دو عنصر دیگر نیاز است. همچنین برای رشد بهینه از کودهای میکرو نیز استفاده می‌کنیم.

حذف جوانه انتهایی: کندن جوانه انتهایی به اندازه ۱ سانتی‌متر از سر شاخه‌ها به دو هدف انجام می‌شود.
۱ در گونه‌ها و نژادهای پا کوتاه ویژه دادوی گل‌دانی برای اینکه بخواهیم گیاه شاخه‌های زیادی داده و گل‌های بیشتری بددهد. در این هنگام جوانه‌های انتهای شاخه‌های مرکزی را با قیچی یا به کمک دوناخن از بوته جدا می‌کنیم.
۲ در گونه‌ها و نژادهای پابلند ویژه گل بریده برای اینکه بخواهیم گیاه یک گل درشت بددهد. بنابراین جوانه‌های کناری را حذف می‌کنیم.
برای این کار زیر جوانه را بین دوناخن شست و انگشت وسط فشار می‌دهیم.

تولید و پرورش شمعدانی

یکی از گل‌های زیبای آپارتمانی که در رنگ‌های شاد و زیبا وجود دارد، شمعدانی است.

این گیاهان زیبا شاخ و برگ‌های انبوه کروی شکل و کرکداری دارند و گل‌های آنها درشت و به رنگ‌های سفید و قرمز یا بنفش است که معمولاً در قسمت زیرین گلبرگ‌ها لکه‌های تیره رنگی دیده می‌شود. این گیاهان بر حسب تاریخ تهیه قلمه آنها از آغاز فروردین تا پایان مرداد ماه به گل می‌نشینند و از جمله گیاهان گلخانه‌های سرد است. سازگاری آنها بسیار خوب است و در زمستان باید در کنار پنجره و در حرارتی حداقل ۱۲ درجه سانتی گراد قرار گیرد. خاک مناسب برای آنها مخلوطی از خاک با گچهای شن‌دار همراه با مختصّی خاک برگ و تورب پوسیده است. در فصل بهار و اوایل تابستان به آب زیاد نیاز دارد و در همین هنگام است که دادن چندبار کود محلول بدان نیز بسیار مناسب خواهد بود این گیاه هم از طریق بذر و هم از طریق قلمزنی و قطع کردن شاخه تکثیر می‌شود. تولید محدود این گیاه با قلمه انجام می‌شود. اما تولید انبوه آن با بذر است. بذرها هیبرید می‌باشند. بنابر این استفاده از بذرهای نسل بعدی، گیاهان با کیفیت ایجاد نمی‌کنند.

مراحل تهیه قلمه، ریشه‌دار کردن و گلدهی شمعدانی

۱ مطابق شکل تعدادی قلمه شمعدانی را ریشه دار کنید.

۲ با پر شدن ریشه گلدان را عوض کنید.

۳ گلدان هارا در برابر نور ۱۰۰۰۰ لوكس قرار دهيد. به گیاهان خود آب بدھيد و با محلول غذایي NPK

(۲۰-۲۰-۲۰) هفته‌ای يك بار تغذیه کنید.

تولید و پرورش گل آویز (فوشیا)

این گیاه به خاطر گلهای زیبا و رنگارنگ خود در دنیا بسیار پرطرفدار می‌باشد. دارای ۲۰۰ گونه مختلف از گیاهان خزان‌کننده، درخت و درختچه‌ای است. این گیاه دارای گلهای آویز رنگارنگی است که از اوخر بهار تا اواسط پاییز گل می‌دهد و دارای برگ‌هایی به رنگ سبز روشن می‌باشد. ساقه‌های بلند و باریک آن بعضی خمیده و بعضی صاف‌اند.

رنگ گل آنها سفید، قرمز تیره، آبی، ارغوانی، نارنجی، سفید مایل به زرد به نور کافی و شدید (ولی غیرمستقیم) نیاز دارد. نیاز آبی آن معمولی تا فراوان (ولی خاک آن نباید با تلاقی شود)، گل به شکل آویز (گوشواره‌ای) میوه‌های کوچک در اندازه‌های ۵ تا ۲۵ میلی‌متر بوده و به رنگ‌های قرمز تیره، سبز، قرمز یا ارغوانی تیره است. میوه‌های آن دارای تعداد زیادی بذر کوچک‌اند. این گیاه را به دو روش می‌توان تکثیر کرد :

۱- بذر : بذر آن را می‌توان در پاییز برداشت کرد و آن را در بهار در خاک مناسب کاشت و با تنظیم آب و دما و تغذیه مناسب، گیاه مطلوبی به دست آورد.

۲- قلمه زدن : همه انواع گل آویز را می‌توان از طریق قلمه زدن تکثیر کرد.

زمان مناسب برای قلمه زدن این گیاه از اواسط تا اوخر بهار و یا اوایل پاییز می‌باشد.

برای قلمه زدن باید ساقه برگداری - نه زیاد نرم و نه زیاد سخت - که در آن نشانه‌های گلدهی وجود ندارد (و یا گل‌ها را جدا کنید) به اندازه ۸-۱۰ سانتی‌متر با یک چاقوی تیز به صورت اریب برش دهیم. از فشردن و آسیب زدن به ساقه بپرهیزید. سپس قلمه را در بستری با خاکی مخلوط از خاک برگ و شن و در محلی با سایه

تهیه قلمه فوشیا

انتقال قلمه به گلدان

جزئی و دمایی بین ۱۵ تا ۱۸ درجه سانتی گراد، قرار دهید.

توجه شود که قلمه را هم می‌توان در محیط آزاد و هم در گلخانه کاشت. اگر این گیاه در هوای آزاد کاشته شود، آن را اوایل آبان ماه به گلخانه منتقل کنید، زیرا در فصل گرما نیاز چندانی به شرایط گلخانه‌ای ندارند ولی رطوبت آن باید حفظ شود و در اواخر تابستان قلمه‌ها کمی باید خشکی ببینند و در محلی خشک نگهداری شوند تا گیاه به حالت استراحت برود و در فصل سرما باید به شرایط گلخانه‌ای برده شود.

این گلدان‌ها را در فصل زمستان آب نمی‌دهند. در ماه اسفند که گیاه شروع به نمو جوانه‌های تازه روی تنۀ گیاه می‌کند، آبیاری آن شروع می‌شود.

- فعالیت عملی**
- ۱ تعدادی گیاه فوشیا تهیه کنید و با روشن قلمه کاری آنها را افزایش دهید.
 - ۲ پس از رشد دارشدن، آنها را در گلدان شماره ۴ بکارید.
 - ۳ گلدان‌ها را در سبد آویز قرار دهید.

تولید و پرورش کارپوپروتوس

بذر کارپوپروتوس بزرگ نمایی شده (اندازه
واقعی نیم میلی متر)

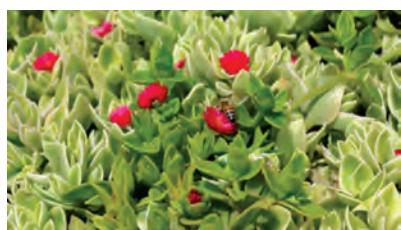
ناز گوشته دلوسپرما

گونه‌ای کارپوپروتوس

گونه‌ای کارپوپروتوس

گونه‌ها و نژادهای بسیاری در این گروه جای دارند؛ مانند ناز فرانسوی، ناز صخره‌ای و گل‌یخی. این گیاهان را باید با گل ناز آفتابی که گل فصلی است اشتباه نگیریم. کارپوپروتوس، تابش نور تابستان را به خوبی تحمل می‌کند. در صورت نور کافی گل‌های فراوانی می‌دهد. اگر نور کافی نباشد، برگ‌های آن لاغر شده و رشد رویشی کاهش می‌یابد. این گیاهان به صورت گلداری به عنوان آویز و همچنین در باغچه برای کف پوش کاربرد دارند. افزایش و پرورش آنها آسان است. می‌توانیم در هر زمان از آنها قلمه (سر شاخه) تهیه کرده و در مخلوط خاکی قلمه و یا خاک ویژه باغچه بکاریم. از خاک‌های ارزان‌تر و سینی نشا استفاده می‌کنیم. ریشه‌دار کردن آنها زیر پوشش پلاستیک انجام می‌شود و برای نگهداری به محلی آفتابی نیاز دارند. به کم آبی مقاومت دارند. همچنین گرمای ۴۵ درجه و سرمازی زیر صفر تا ۷-درجه سانتی‌گراد را تحمل می‌کنند. برخی از گیاهان این گروه، گرمای ۵۰ درجه و رطوبت ۱۰۰٪ را نیز بخوبی تحمل می‌کنند.

فعالیت عملی

- ۱ از گیاه ناز یخی قلمه‌های ۵-۷ سانتی متری تهیه کنید. آنها را چند ساعت کنار بگذارید.
 - ۲ گلدان‌های نشایی ۸ یا سینی نشا با سلول‌های هم اندازه با گلدان نشایی ۸ را از خاک پر کنید.
 - ۳ گلدان‌ها را زیر پوشش پلاستیک کنار یکدیگر بچینید و کرت درست کنید.
 - ۴ آنها را آبیاری کنید.
 - ۵ با میخ نشا در مرکز سطح گلدان حفره ایجاد کنید.
 - ۶ ته قلمه‌ها را در حفره بگذارید.
 - ۷ آب بدهید و از آنها مراقبت کنید.
- قلمه‌ها به‌زودی ریشه‌دار می‌شوند و در برابر آفتاب گل‌های فراوانی خواهند داد. گلدان‌های پرپشت قابل عرضه در بازار هستند.

گل‌یخی

قلمه ریشه دار شده ناز صخره ای

ناز دم عقری

گیاهچه های رویش یافته
از بذر

میوه و بذر های ناز صخره ای
طلایی

فعالیت عملی

افزایش گیاه ناز با بذر

۱ بذرها را روی اندکی ماسه بادی ریخته و به خوبی مخلوط نمایید.

۲ سینی های نشارا از خاک پر کنید و کنار هم بچینید.

۳ بذرها را روی آنها پاشیده و روی آنها خاکپوش دهید. سپس آبیاری کنید.

بذرها به زودی جوانه می زنند.

تولید و پرورش پامپاس گراس (کورتا دریا)

بذر پامپاس گراس

بوته پامپاس گراس

این گیاه دارای برگ های کشیده با لبه بسیار زبر و برنده است. بومی نیوزلند، گینه نو و آمریکای جنوبی می باشد. هوای گرم تا 5°C درجه سانتی گراد و سرمای تا 10°C درجه سانتی گراد زیر صفر را تحمل می کند. به کم آبی مقاوم است. هر سال تا اندازه ای آن را با کودهای میکرو و ماکرو تقویت می کنیم. با آغاز سرما برای پیشگیری از یخ زدن ریشه، برگ های آن را جمع کرده و با ریسمان می بندیم. برف و باران به میان بوته راه نیافته و از یخ زدن در امان می ماند. برای تولید انبوه بذر های آن را می کاریم و در تولیدی های کوچک می توان با تقسیم بوته، این گیاه را افزایش داد.

تولید و پرورش هوستا

این گیاه ویژه جاهای معتدل و خنک است. با دماهای پایین به خوبی سازگار است. در باغچه‌هایی که کاشته می‌شود پس از مدتی بوته‌های تازه که از روی ریزوم‌های بوته مادری رشد کرده‌اند به بوته‌های مادری افزوده شده و انبوهی از بوته‌های درهم فشرده ایجاد می‌شود. در این هنگام باید بوته‌ها را تنک کرد. باید شماری از بوته‌های زیادی را از خاک در آورد. می‌توان این بوته‌های بیرون آورده شده را در جای دیگری کاشت. همیشه این بوته‌ها با ریشه و ریزوم بیرون آورده می‌شوند و با همان ریشه و ریزوم تقسیم شده و کاشته می‌شوند. برای تولید انبوه این گیاه، در اوخر بهار بوته را از نزدیک زمین کف بُر می‌کنیم. تا رسیدن پاییز تعداد زیادی گیاهچه از پیرامون پایه مادری گیاه سر درمی‌آورند. آنها را با ریزوم و ریشه از خاک بیرون آورده و جداگانه گلدان می‌زنیم. گلدان‌ها در بهار سال بعد آماده فروش می‌باشند.

تولید و پرورش بنفسه آفریقایی

این گیاه بیش از ۳۷۰ گونه دارد و زیر نور مهتابی هم پرورش می‌یابد. در این صورت چراغ‌ها را ۴۰ سانتی‌متر بالای سر آنها روشن می‌کنند. گیاهان بالغ همیشه دارای گل می‌باشند. ریختن آب روی برگ‌ها سبب ایجاد لکه روی آن می‌شود. برای آبیاری سینی‌های زیر گلдан را به طور موقت از آب پر می‌کنند. پس از آبرسانی به خاک سینی‌های را از آب خالی می‌کنند. این نوع آبیاری در مراکز تولید به طور اتوماتیک انجام می‌گیرد. یک روش معمول دیگر نیز این است که سینی‌هایی را نصب می‌کنند. گلدان‌های بنفسه آفریقایی را روی پایه‌هایی کمی بالاتر از سینی قرار می‌دهند. برای هر گلدان یک سرفتیله‌ای را از سوراخ زیر گلدان عبور داده و در خاک گلدان وارد می‌کنند. سر دیگر فتیله‌ها را در سینی می‌گذارند. سینی‌ها را آبگیری می‌نمایند. آب از فتیله بالا رفته و خاک گلدان‌ها را همیشه مرطوب نگه می‌دارد. کودهای میکرو و ماکرو را نیز در آب آبیاری حل می‌کنند. در این روش لازم است هر چند ماه یک بار آبیاری را از بالا انجام داد تا عناصر مصرف نشده توسط گیاه از محیط خاک خارج

شوند. در غیر این صورت گیاه دچار مسمومیت می‌شود.

قلمه برگ در بنفسه آفریقا

آماده سازی قلمه بنفسه آفریقا

گیاهچه های تازه روییده پس از ۱۲ هفت

گلخانه پرورش انبوه بنفسه آفریقا

فعالیت عملی

۱ چند گلدان بنفسه آفریقا بی تهیه کنید.

۲ برگ را به آرامی از بوته جابه جا کنید.

۳ دمبرگ را از نزدیک ساقه ببرید. اگر

پهنه کبزرگ بود نیمی از آن را ببرید

۴ برگ را از سوی دمبرگ در خاک

قلمه کاری قرار دهید.

۵ از قلمه ها نگهداری کنید. دمای هو

درجه - دمای خاک ۲۶ درجه -

رطوبت هوا ۸۰ درصد - نور در حدود

۵۰۰۰ لوکس و پس از ریشه دار شدن

و رویش گیاهچه ۱۰۰۰۰ لوکس -

آبیاری در حدی انجام می شود که

خاک همیشه کمی رطوبت داشته

باشد.

۶ جوانه ها پس از ۱۲ هفته از کنار

قلمه ها بیرون می آیند. گلدان های

نشایی ۱۰ یا ۱۲ را آماده می کنیم.

۷ گیاهچه های تازه روییده را گلدان

می زنیم.

گل های شاخه بریده

آمار یلیس

لاله

گل های شاخه بریده گیاهانی هستند که به منظور برداشت گل آنها کاشته می شوند. هر گونه گیاهی دارای ارقام مختلفی است. برای تولید گل های شاخه بریده لازم است ارقام ویژه گل شاخه بریده آن گونه را تهیه کرده و به افزایش و تولید آن گیاهان اقدام کرد. برای مثال گیاه مارگریت دارای ارقام پا کوتاه و پا بلند است. رقم پا بلند خود دارای دو رقم مارگریت پابلند کم پر

فرزیا

مریم

گلخانه تولید آنتوریوم

استرلیزیا (پرنده بهشتی)

و مارگریت پا بلند پُر پَر می‌باشد. معمولاً ارقام پرپر برای تولید گل شاخه بريده مناسب‌هستند. همچنین گل‌هایی به عنوان شاخه بريده مناسب هستند که عمر گل‌جایی آنها زياد باشد. عمر گل‌جایی به تعداد روزی گفته می‌شود که گل شاخه بريده شده می‌تواند شادابی خود را حفظ کند.

تعدادی از گل‌هایی که شاخه بريده شناخته می‌شوند عبارت اند از: رز - میخک - ژربرا - آلسترومریا - مریم - گل‌ایول - داودی - پرنده بهشتی - آنتوریم - شیپوری - ارکیده - سوسن - فرزیا و در ادامه به پرورش بعضی از آنها اشاره می‌گردد:

تولید و پرورش گیاهانی که با سوخ (پیاز) افزایش می‌یابند

نکته‌های کلی: برای آنکه سوخت‌ها در هریک از گیاهان این گروه گل بدهند، باید ۴ - ۳ سال پی‌درپی کاشته شود. در هر سال سوخ درشت‌تر می‌شود. پس از ۴ سال سوخ درشتی به دست می‌آید که می‌تواند چند سال گل بدهد. گاهی (۷-۸) سال. بنابراین روزها و ماه‌های کاری یک پرورش دهنده گل‌های پیازدار به این شکل می‌گذرد.

۱ کاشت سوخت‌های (پیازچه‌های) سال اولی و رسیدگی به گیاهان تا برداشت سوخت سال دومی ۲ کاشت سوخت‌های سال دومی و رسیدگی به گیاهان تا برداشت سوخت سال سومی ۳ کاشت سوخت‌های سال سومی و رسیدگی به گیاهان تا برداشت سوخت سال چهارمی

نسبت اندازه پیاز با عمق کاشت

گلایل

سنبل

سوسن

کلاگک

یک پرورش‌دهنده هم‌زمان در چهار مزرعه کارهار اداره می‌کند. ممکن است به دلیل کار زیاد، هر یک از کارهای بالا را افراد مختلفی انجام دهنند. در هر حال کسی که در این حرفه کار می‌کند با انجام همه این کارها آشنا است.

در جاهای گرسنگی توان پس از سرماده‌ی سوخته در سرخانه با دمای ۷-۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳-۸ هفته، (بسته به گونه گیاه آنها را در ماه بهمن کاشت). در این صورت سوخته‌ها در بهار گل می‌دهند. اما به دلیل گرم شدن بیش از اندازه خاک و هوای سوخته‌ها تشکیل نمی‌شود. بنابراین، از سوخته‌های پیر برای این کار استفاده می‌شود.

خاک بستر: زمینی که در آن گل‌های پیازدار کاشته می‌شود باید دارای خاکی با بافت متوسط باشد. زمین سنگین به دلیل مانداب شدن آب، پیازها را می‌پسند و زمین شنی هم نیاز به آبیاری پی در پی دارد. در نتیجه هزینه تهیه آب و هدر رفتن وقت ناشی از آبیاری‌های پشت سر هم را به دنبال دارد. زمینی که در آن پیاز گل می‌کاریم باید مواد آلی فراوانی داشته باشد. در هلنند به خاک‌های ماسه‌ای تورب می‌افزایند. می‌توان به جای تورب، کود دامی پوسیده، کمپوست و ورمی‌کمپوست به خاک اضافه نمود.

کاشت پیاز گل در هوای آزاد: برای کاشت پیاز باید ابتدا زمین را آماده کرد. به این ترتیب که زمین را شخم و سپس دیسک زده و آن را با ماله یا لولر تراز می‌کنیم. جویچه‌هایی درست کرده پیازها را در جویچه‌ها قرار می‌دهیم. (فاصله جویچه‌ها از هم و نیز پیازهای یک ردیف از هم به اندازه پیاز بستگی دارد) خاک پشته‌ها را روی آنها می‌ریزیم و به این ترتیب پشته‌های اولیه به جویچه تبدیل می‌شود و جویچه‌های اولیه نیز پشته‌ای می‌شود که در آن سوخته شده است.

نگهداری از گیاهان: نگهداری گیاهان شامل کوددهی - وجین علف هرز - آبیاری - سیخک زنی - سم پاشی و... می‌باشد.

برای تولید خارج از فصل از گلخانه مجهز به سیستم گرمایشی استفاده می‌شود.

تولید و پرورش لاله و سنبل

کشت سوخ در گلدان

کشت سنبل در ظرف آب

این دو گل در سفره هفت سین بسیاری از ایرانی‌ها دیده می‌شود. همچنین هر ساله میلیون‌ها لاله و سنبل در بوستان‌ها کاشته می‌شود. گل‌های بریده آنها نیز خواستاران زیادی دارد. برای افزایش، سوخ آنها را می‌کاریم.

فعالیت‌عملی

- ۱ لباس کار خود را بپوشید.
- ۲ وسایل مورد نیاز را آماده کنید. شامل: سوخ استاندارد و گلدان نشایی ۱۰ به تعداد ۵ عدد برای هر نفر. مخلوط خاکی ویژه کاشت پیاز گل به مقدار مورد نیاز.
- ۳ با بیلچه گلدان‌ها را تا نیمه پر کنید.
- ۴ پیاز را درون آن به صورت سر بالا قرار دهید. گلدان را پر کنید، به طوری که نوک پیاز از خاک بیرون باشد.
- ۵ گلدان‌های کاشته شده را در فضای آزاد قرار دهید. آنها را کنار هم بچینید.
- ۶ روی آنها تا ارتفاع ۱ سانتی‌متر خاک پوش ببریزید. از شلتوك برای خاک پوش استفاده کنید.
- ۷ با شلنگ و سر آب پاش ریز آبیاری کنید.

نکته

برای اینکه در زمان مناسب پیاز به گل برود مراقب سرعت رشد آن باشید در صورت رشد زیاد از مقدار آبیاری کاسته و با ایجاد سایه محیط را خنک کنید و در صورت تأخیر در گلدهی گلدان‌ها به شاسی انتقال دهید. برای پیش‌رس کردن گیاهان پیازدار می‌توان ابتدا پیازها را در یخچال یا سردخانه سرماده‌ی کرد و سپس آنها را کاشت. دوره خواب سوخ بیشتر این گروه از گیاهان با ۳ تا ۸ هفته سرماده‌ی با دمای ۴ تا ۷ درجه سانتی‌گراد سپری می‌شود.

تولید و پرورش گلایول در هوای آزاد

فعالیت‌عملی

گلایول

در هنگام انجام عملیات پوشیدن لباس کار الزامی است.

۱ زمینی به ابعاد 4×2 تهیه کنید. وسایل مورد نیاز را آماده کنید.

۲ زمین فوق را برای کاشت بیل بزنید، کلوخه‌ها را نرم کنید و با ماله تراز نمایید. سپس ردیف‌هایی درست کنید.

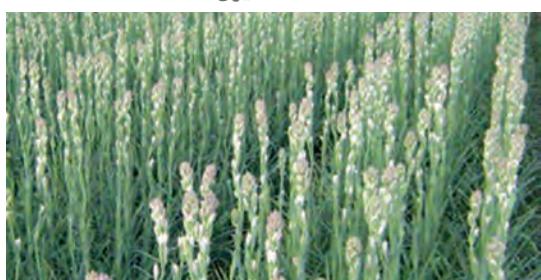
۳ در بهار پس از سپری شدن سرما، پیازهایی که دوره استراحت را گذرانده‌اند را در عمق ۱۰ سانتی‌متری، فاصله سوختها در روی ردیف از هم ۱۵ سانتی‌متر و فاصله ردیف‌ها از هم ۶۰ سانتی‌متر در نظر گرفته می‌شوند.

۴ عملیات سله شکنی، دفع علف‌های سبز و آبیاری را انجام دهید.

۵ با پیدایش ۴ برگ اول در گلایول، اولین کود ازت سرک را می‌دهیم. ۸ - ۷ کیلوگرم در هکتار کافی است. با پیدایش ۸ برگ، کود سرک دوم را می‌دهیم.

۶ هنگامی که اولین گلچه‌های نیمه باز شدند، گل‌ها را برداشت کنید.

۷ در پایان دوره رشد پیازها را از زمین خارج کرده برای کشت بعد آماده نمایید.

مریم

هنگامی که برگ‌ها از نوک تا نیمه خشک شده باشد، می‌توان پیازها را از زمین ببرون آورد. در این هنگام شیارهارا کولتیواتور می‌زنیم تا خاک سست شود. سپس بوته‌ها را با دست گرفته و پیازها را ببرون می‌آوریم. ساقه‌ها را ۲ سانتی‌متر از بالای پیاز قیچی می‌کنیم و پیازها را دو روز در هوای آزاد رها می‌کنیم تا خشک شود. آنگاه خاک آنها را تمیز کرده و بچه پیازها را جدا می‌کنیم. پیازها را در حوضچه‌ای ریخته و می‌شویم. محلول قارچ کش تهیه کرده و پیازها را با سبد در آن فرو می‌بریم. سپس در سبد تکرج یا دورج ریخته و پس از خشک شدن رطوبت روی آنها، تا فصل بعدی

کاشت، در جای خشک انبار می‌کیم. پیازهای آسیب دیده را هرگز در کنار پیازهای سالم نگهداری نمی‌کنیم. تولید و پرورش لیلیوم، نرگس، مریم، سوسن و زنبق و فریزیا نیز همانند پرورش گلایول است.

تولید خارج از فصل گل‌های سوخ دار

برای پرورش گل‌های پیازدار خارج از فصل، همان‌گونه که گفته شد پس از سرماده‌ی پیازها در سردخانه ۷ - ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ تا ۸ هفته که به گونه و نژاد گیاهان بستگی دارد، آنها را در گلخانه کاشته و دما را روی ۲۲ درجه سانتی‌گراد تنظیم می‌کنیم. مدت تیمار استراحت سرمایی پیاز به گونه و نژاد گیاه بستگی دارد. برخی از پیازها مانند گلایل نسبت به استراحت و دوره سرمایی بی‌تفاوت هستند.

تولید و پرورش آلسترو مریا

آلسترومیریا گیاهی است تک‌لپه، یک ساله یا چندساله حساس به سرما و دارای عملکرد بالا است. به عنوان

بذر آلسترمیریا

گل بریدنی و همچنین برای کاشت در گلدان و باعچه به کار می‌رود. گلدهی این گیاه تحت تأثیر دمای ریزوم است و به وسیله دمای خاک اطراف ریزوم کنترل می‌شود. اگر دمای خاک ۱۶ درجه باشد، دوره گلدهی گیاه افزایش می‌یابد. دمای گلخانه در شب باید ۱۰ تا ۱۳ درجه سانتی‌گراد و در روز ۱۶ تا ۱۸ درجه سانتی‌گراد باشد. چون ریشه آلسترومریا سطحی است نیاز آبی آن نسبتاً بالا می‌باشد. ۱۲-۱۳ ساعت نور در روز برای گلدهی مناسب است. مواد آلی بازه‌کشی خوب و خاک نرم و پوک، بهترین محیط برای آلسترومریا است. از طریق تقسیم ریزوم، کشت بذر و کشت بافت قابل افزایش است. شاخه‌های گل به هنگام باز شدن نخستین گلچه، برداشت می‌شوند. عمر گل جایی شاخه‌های گل بریده شده ممکن است به ۲۱ روز برسد.

ریزوم آلسترومریا

گلخانه پرورش آلسترومریا

تولید و پرورش گل شاخه بریده ژربرا

دارای دو نوع پاکوتاه و پابلند می باشد که از پابلندها بیشتر به عنوان گل های شاخه بریده استفاده می شود. گل ها به دو صورت کم پر و پُرپَر اصلاح شده اند و به رنگ های مختلف قرمز، نارنجی، زرد، سفید، صورتی وجود دارد. این گیاه دائمی، گرمسیری و حساس به سرما با ریشه های عمیق و گل های مجزا است که بر روی ساقه ای پرزدار تشکیل می شوند. قطر گل ها ۵-۱۲ سانتی متر و طول ساقه حدود ۶۰-۲۵ سانتی متر و دارای انواع کم پر و پُرپَر می باشد. زمان اقتصادی برداشت ژربرا دو سال است. این گیاه با تقسیم بوته و بذر تکثیر می شود. گیاهان حاصل از بذر، تفرق صفات زیادی داشته و یکسان نخواهند شد. بنابراین، امروزه از طریق کشت بافت جهت افزایش سریع رقم های گزینش شده، استفاده می شود. بیشترین گلدهی در مکان هایی که روزهای گرم و شب های خنک دارد رخ می دهد. گیاه ژربرا به املاح بالای محلول در آب حساس می باشد. همچنین اسیدیته آب و خاک باید کمتر از ۷/۶ باشد. کمبود دی اکسید کربن در گلخانه به گیاه آسیب می رساند.

فعالیت عملی

- ۱ چند گلدان ژربرا تهیه کنید.
- ۲ ریزوم ها را از گلدان بیرون بیاورید و آنها را به چند قطعه تقسیم کنید.
- ۳ هر قطعه را در گلدان جدید بکارید. گلدان ها را در سایه آفتاب قرار دهید.
- ۴ به گلدان ها آب بدهید به طوری که خاک همیشه مرطوب بماند. هر هفته آنها را با کود NPK تغذیه کنید.
- ۵ وقتی گلدان پرشد آنها را در برابر نور ۰۰۰۰ لوكس قرار دهید. در این صورت گیاهان قوی شده و گل های فراوانی خواهند داد.

در تولیدی های انبوه کارشناسان به روش کشت بافت فقط گیاهچه تولید می کنند. سپس تولید کنندگان برای تولید گل شاخه بریده، گیاهچه ها را تهیه کرده و با روش هیدرопونیک و تنظیم دقیق نور و محلول های غذایی در گلخانه اقدام به تولید گل شاخه بریده ژربرا می نمایند.

تولید و پرورش گل شاخه بریده میخک

به علت زیبایی خاصی که دارد، امروزه در بیشتر نقاط دنیا به عنوان گیاه زینتی پرورش داده می شود. البته در مناطق سردسیر این گیاه در گلخانه و گرم خانه نگهداری می شود.

ارقام زیادی هرساله در دنیا اصلاح می‌شود. دامنه رنگ در گل‌های میخک وسیع است. تنها گل‌های آبی، سبز و سیاه در میخک به طور طبیعی دیده نشده است. محبوب‌ترین رنگ گل‌ها عبارت‌اند از: قرمز، صورتی و سفید. ارقامی با گل‌های دارای سایه‌هایی از رنگ قرمز و صورتی نیز وجود دارند. رنگ‌های شاخه‌های گل را در محلول رنگین ویژه قرار می‌دهند. عطر خاص گل میخک و عمر گل‌دانی طولانی، از دیگر ویژگی‌های متمایز این گل در مقایسه با سایر گل‌های می‌باشد. گونه‌های میخک، همگی گیاهان چندساله علفی هستند. این گیاه برای گلدهی باید سرمایی کافی دریافت کند. اغلب گونه‌های جنس میخک، دارای برگ‌های خطی یا بیضوی است که به صورت جفت‌های متقابل قرار دارند. رقم‌های مدرن میخک، دائم گل بوده و برای تولید گل بریدنی در گلخانه پرورش داده می‌شود. دارای رنگ‌های قرمز، سفید، صورتی، زرد و نارنجی می‌باشد. برخی نیز دو رنگ هستند. این گل اغلب به عنوان گل بریدنی استفاده می‌شود. گرچه به عنوان گل حاشیه‌ای و گل‌دانی و نیز در باغ سخره‌ای هم مورد استفاده قرار می‌گیرد. در گلخانه در تمام طول سال می‌تواند گل بدهد. میخک گیاهی روز بلند اختیاری است و در شرایط روز بلند، گل انگیزی تسریع می‌شود تا وقتی که ۶-۸ برگ تشکیل شود. فتوپریود نقش خود را در گل انگیزی ایفا می‌کند. اگر گیاه به طور مداوم در شرایط روز بلند قرار گیرد، فاصله میان گره‌ها بیش از حد طویل می‌شود. اگر در مرحله ۴ تا ۷ برگی طول روز بلند در یک دوره کوتاه ۶-۷ هفته‌ای فراهم شود، کیفیت گل افزایش می‌یابد. دمای ۵ درجه سانتی گراد باعث تسریع گل انگیزی می‌شود و لی دمای ۱۰ درجه آن را به تأخیر می‌اندازد. این اثر را بهارش گفته و فقط در میخک‌های استاندارد دیده می‌شود.

افزایش گل میخک

میخک با چند روش تکثیر می‌شود که در حالت معمول از قلمه و یا به طور کلی از روش‌های رویشی به خاطر حفظ صفات مادری استفاده می‌شود. ولی برای یافتن ارقام جدید از تکثیر زایشی یا بذر استفاده می‌شود و بهتر است قلمه ریشه‌دار از کسانی که قلمه‌های بدون ویروس تولید می‌کنند، خریداری شود.

قلمه: قلمه خوب میخک دارای ساقه‌ای با قابلیت رویش بالا و قوی به طول ۱۵-۲۰ سانتی‌متر می‌باشد که از انتهای ساقه گرفته می‌شود. قسمت‌های انتهایی ساقه چون میانگرهای کوتاه دارند و برگ‌ها بهم نزدیک هستند، مناسب است. حذف برگ در قلمه ضروری نیست. گیاهی که برای قلمه‌گیری استفاده می‌شود باید سالم بوده، گل‌های درشت داشته باشد. ساقه‌ای که برای قلمه درنظر گرفته می‌شود مهم نیست که شاخه گل‌دهنده بوده و یا شاخه‌ای که گل تولید نکرده است، باشد. برای تهیه قلمه بهتر است با دست از زیر محل گره چیده شود. زمان قلمه‌گیری از اوایل پائیز و یا اوایل بهار پس از اولین برداشت گل می‌باشد و اگر شرایط لازم در گلخانه فراهم باشد در هر موقع از سال می‌توان به تکثیر میخک اقدام نمود. در سطح تجاری برنامه تولید بدین نحو است که قلمه‌ها را طوری ریشه‌دار می‌کنند که در بهار کشت شوند. در پائیز اولین گل برداشت شده و در بهار پس از دومین برداشت، گیاهان حذف می‌شوند. قلمه در ماسه، کوکوپیت، خاک برگ و... کشت می‌شود. استفاده از مه‌پاش و کاهش نور به ریشه‌دهی آن کمک می‌کند. دمای بستر قلمه ۱۳-۱۵ درجه سانتی گراد و دمای هوای محیط ۴-۱۵ درجه سانتی گراد مناسب است. در شرایط بهینه، قلمه‌ها پس از ۳-۴ هفته ریشه‌دار می‌شود. چگونگی کاشت قلمه‌های ریشه‌دار میخک از جمله عوامل حساس در تعیین موفقیت یا شکست محسوب می‌شود. میخک‌های نسبت به کاشت عمیق بسیار حساس بوده و دچار پوسیدگی می‌شوند. بنابراین قلمه‌ها را معمولاً در همان عمقی که از پیش کاشته شده‌اند در بستری عاری از عوامل بیماری زا می‌کارند.

بذر: از آنجا که گیاهان حاصل از بذر شبیه والدین خود نیستند، کمتر جهت افزایش استفاده می‌شود. برای افزایش با بذر، بذرها در خزانه کشت می‌شوند و زمانی که بوته‌ها ۳-۴ برگه شدنده به خزانه دوم و یا گل‌دان منتقل و در زمان مناسب به محل اصلی منتقل می‌شوند. بدین ترتیب گل‌دهی بوته‌ها از سال دوم شروع می‌شود. بذر گل میخک را می‌توان مستقیم در زمین اصلی کشت کرد. ولی از آنجا که قیمت بذر آن بالا است و از طرف دیگر در مناطق سرد، بوته‌ها در زمستان به‌طور شدید آسیب می‌بینند، کمتر به صورت مستقیم کاشت می‌شود.

تولید و پرورش گل شاخه بریده رز

قلمه کاشته شده

گل رز دارای گونه‌های بسیار زیادی می‌باشد و از لحاظ فرم، رنگ، عطر، دوام و تنوع شکل یکی از زیباترین و محبوب‌ترین گل‌های است که غالباً بوته‌ای بوده و جزو گیاهان دانئمی طبقه‌بندی می‌شود. امروزه تنوع انواع مختلف این گل زیبا و پرطرفدار، از دورگه‌گیری و پیوند گونه‌های قدیمی به وجود آمده است. گل سرخی که در ایران می‌روید در دنیا کم نظیر بوده، گل محمدی و گل نسترن هم گونه‌هایی از این گل هستند. انواع مختلف رز دارای نوع درشت، مینیاتوری، خزنده، بالارونده و پابلند است. این گل علاوه بر تولید انبوه و تجاری آن به عنوان مهم‌ترین گل شاخه بریده، در باغات، فضای سبز و باعچه‌های نیز کاشته می‌شود. در تولیدهای کم، گل رز را با استفاده از قلمه افزایش می‌دهیم. قلمه‌های رز حدود دو ماه طول می‌کشد تا ریشه بزند. گل رز به نور فراوان نیاز داشته، به شدت نور پسند است این گل، برای رشد خوب، نیازمند به رطوبت کافی و آب فراوان می‌باشد، آبیاری باید اول صبح و به صورت عمیق انجام گردد. این گیاه به خاک حاصلخیز، عمیق با زهکشی مناسب نیاز دارد. اضافه نمودن مواد آلی و پوشاندن سطح خاک از مواد آلی جهت حاصلخیزی بیشتر و حفظ رطوبت در سطح خاک بسیار مناسب است. بهترین خاک برای گل رز خاکی با ترکیب خاک باعچه + ماسه شسته شده + کود حیوانی (فقط جهت اصلاح خاک) و یا ورمی کمپوست + ماسه + خاک باعچه است. بهترین دما برای این گل دمای بین ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتی گراد می‌باشد.

در روش دوم برای افزایش، بذر نسترن وحشی را کاشته و پس از جوانه زدن، در سال دوم روی آن پیوند می‌زنیم.

فعالیت عملی

افزایش رز با قلمه

پیوند تی در رز

پیوند تی در رز

پیوند اسکنه در رز

- ۱ پس از پایان گلدهی رز، شاخه‌های آن را هرس می‌کنیم.
- ۲ شاخه‌ها را در گلخانه به تکه‌های ۵-۱۰ سانتی‌متری قیچی می‌کنیم. سپس برگ‌ها و خارها را جدا می‌کنیم.
- ۳ آنها را در بستر قلمه‌کاری می‌کاریم. دمای ۱۷ درجه - رطوبت ۸۰ درصد - نور ۸۰۰ لوکس و مه‌پاشی (میست) را برای ریشه‌دار شدن فراهم می‌کنیم.
- ۴ پس از ریشه‌دار شدن قلمه‌ها، آنها را در گلدان نشایی ۸ می‌کاریم.
- ۵ پس از پرشدن ریشه، نهال‌ها را در سطل ۴ می‌کاریم. در صورتی که هدف تولید رزهای پاکوتاه و گل درشت باشد، از همان رقم‌ها قلمه تهیه می‌کنیم. و اگر هدف رزهای پابلند باشد از درختچه‌های نسترن وحشی قلمه‌گیری کرده و در سال دوم ارقام موردنظر را روی آنها پیوند می‌زنیم.

فعالیت عملی

کاشت بذر نسترن وحشی (سگ گل) برای پایه و انجام پیوند

- ۱ بذرها را از میوه رسیده و نارنجی نسترن بیرون بیاورید.
- ۲ بذرها را بشویید و به مدت چند هفته در جایی با دمای ۲۷ درجه سانتی گراد قرار دهید.

۳ بذرها را در کیسه‌ای دارای ماسه یا ورمیکولیت مرطوب قرار داده و چند هفته در دمای ۴ درجه سانتی گراد قرار دهید.

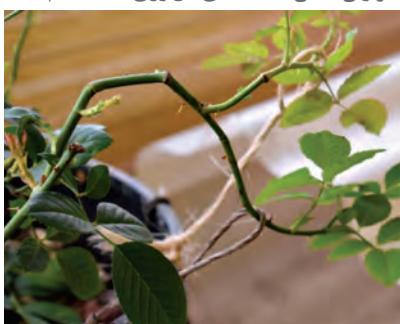
۴ به کمک هنرآموز بذرها را با محلول هورمون جیبرلین ۱۰۰ ppm ۱ تیمار کنید.

۵ آنها را در بستر ویژه بذرکاری بکارید و آبیاری نمایید. دما را روی ۱۸ درجه سانتی گراد تنظیم کنید.
۶ در صد بذرها سبز خواهند شد.

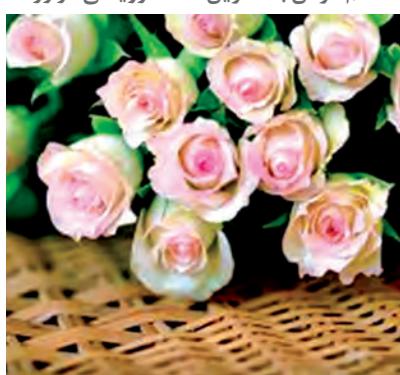
۷ پس از پر شدن ریشه آنها را در سطل ۴ بکارید. از مخلوط خاک ویژه درخت و درختچه‌ها استفاده کنید. در سال دوم گلدان را عوض کنید. نهال‌ها را درون گلدان سطل ۱۰ ببرید. در همین سال از ارقام و نژادهای بازار پسند پیوندک جوانه تهیه کرده و نهال‌های نسترن را در ارتفاع دلخواه پیوند کنید. از پیوند T استفاده کنید. رزهای پیوند شده روی نسترن پا بلند خواهند شد.

فراآون شدن شاخه‌های گل روی شاخه خم شده

خم کردن بلندترین شاخه روشی در روز

در روش‌های پیشرفته از هر متر مربع در سال ۳۰۰ شاخه گل برداشت می‌شود. برای رسیدن به این رکورد کارهای زیر انجام می‌گیرد.

۱ پرورش رز در محیط هیدرопونیک

۲ تغذیه بوته‌ها

۳ خم کردن بلندترین شاخه روشی. در این صورت جوانه‌های کناری شاخه خم شده تحریک شده و رشد می‌کنند و به این ترتیب تعداد شاخه‌های گلدهنده افزایش می‌یابد.

۴ ۴۰۰۰۰ لوکس نور برای ایجاد حداکثری گل لازم است.

۵ بهترین دما در زمان گلدهی ۱۸ درجه سانتی گراد است. زمان برداشت شاخه‌های رز بستگی به بازار دارد. برای بازارهای محلی زمانی است که غنچه‌ها رنگ گرفته باشند و برای بازارهای محلی زمانی است که یکی دو گلبرگ بیرونی شروع به تا خوردن می‌کند.

۶ همه شاخه‌ها یکباره برداشت می‌شوند.

۷ پس از برداشت، دما را به مدت دو هفته روی ۲۵ درجه تنظیم می‌کنند تا شاخه‌های جدید پدیدار شوند. سپس دوباره دما را روی ۱۸ درجه تنظیم می‌کنند.

۸ وقتی تولید اقتصادی شاخه گل‌ها کاهش یافت، همه گیاهان را حذف کرده و دوباره اقدام به کشت گیاهان جدید می‌کنند.

۹ همیشه باید دمای گلخانه در شب ۲ درجه سانتی گراد خنک‌تر از روز باشد.

کاشت گل‌های رز تنها برای لذت بردن از زیبایی این گل نیست بلکه از این گل برای عطرسازی، تهیه چای، مربا و بسیاری مواد خوارکی دیگر استفاده می‌شود. از نظر عمر گل جایی، در مرحله‌ای که ۲۰-۴۰٪ غنچه‌ها باز شده باشند، عمر طولانی‌تری نسبت به

مرحله‌ای که ۱-۵٪ غنچه باز شود. در پی خواهد داشت. محل قطع شاخه برای برداشت گل بالای اولین برگ پنج برگ‌چهای از پایین شاخه است. در فصل زمستان محل برش از بالای دومین برگ پنج برگ‌چهای انتخاب می‌شود.

تولید و پرورش درختان، درختچه‌ها و پیچ‌های زینتی

این گروه از گیاهان دارای تنہ چوبی می‌باشند. هر درخت اغلب دارای یک تنہ و هر درختچه یا پیچ دارای چند تنه می‌باشد که از کف زمین روییده‌اند. تفاوت ظاهری درختچه‌ها با پیچ‌ها نیز در این است که پیچ‌ها قامت ایستاده نداشته و نیازمند به قیم می‌باشند. همچنین به طور معمول ارتفاع درختان از درختچه‌ها و پیچ‌ها بلندتر است. براساس این تعریف‌ها گیاهانی مانند فیکوس‌ها و نخل‌ها در رویشگاه‌های طبیعی خود در واقع درخت هستند و در اقلیم‌های دیگر آنها را به صورت آپارتمانی نگه می‌دارند. دلیل سازگاری آنها در این است که نیاز نوری زیادی ندارند. در اقلیم‌های خشک به دلیل کم بودن رطوبت هوا و نیز تابش شدید آفتاب در محیط‌های بیرون از بین می‌روند.

پیچ‌های زینتی: گیاهان پیچنده می‌باشند. این گیاهان خود ایستانبوده و توانایی ایستادن را ندارند و ناچار با اتنکا به یک پایه، دیوار، نرده و یا هر چیزی که بتواند از آنها نگهداری کند می‌چسبند و بالا می‌روند. از این گیاهان نمی‌توان برای پوشش دیوارهای جاهای مختلف استفاده نمود که از رنگ، عطر، و زیبایی آنها لذت برداشته شود.

برخی از درختان عبارت اند از:

ماگنولیا - نخل بادبزنی - فنیکس - ازگیل - ازگیل ژاپنی - اقاقیا - زغال اخته - ژینکو - سدر - سه رنگ - شفت - خاس - بلوط - انواع بید - چنار - صنوبر شرقی - صنوبر لرزان - فندق - توس - توسکا - انواع افرا - داغداغان - نارون - آزاد - شیشه شور - ختمی چینی - انواع سرو - انواع کاج و سوزنی برگان دیگر

برخی از درختچه‌های عبارت اند از:

ابریشم مصری - طاووسی - پیرو کانتا - کُتِناستر - رز - یوکا - زرشک زینتی - مروارید درختی - یاس زرد - برگ نو - به ژاپنی - توری - یاس خوشه‌ای - یاس لیلا - ختمی چینی - دم موشی - بوداغ - اسپیره - غار گیلاسی - میخک هندی - نرگس درختی - پر طاووسی - شمشاد - ماهونیا - ارغوان - یاس رازقی - یاس هلندی - دوتسیا - آقطلی

برخی از پیچ‌های زینتی عبارت‌اند از:

امین‌الدوله - اناری - برفی - گلیسین - پیچ آب جویی - پیچ ساعتی - مو چسب - پاپیتال - کلماتیس - آبشر طلا درختچه‌ها و پیچ‌های زینتی نیز با بذر و گاهی با قلمه افزایش پیدا می‌کنند.

افزایش درختان، درختچه‌ها و پیچ‌های زینتی

افزایش آنها به صورت تجاری به روش‌های گوناگون انجام می‌گیرد. برخی با بذر، برخی با قلمه و برخی با روش‌های کشت بافت انجام می‌شود. در برخی از گونه‌ها بذرها دارای درجاتی از خواب می‌باشند. خواب بذر ممکن است مربوط به پوسته سخت بذرها باشد و گاهی مربوط به عوامل درونی و هورمونی مانند وجود برخی هورمون‌های باز دارنده جوانه‌زنی است. برای رفع خواب بذرها گاهی باید پوسته سخت آنها را خراش داد و یا آنها را برای مدتی خیس کرد. برای رفع عوامل درونی آنها را لای ماسه مرتبط قرار داده و برای مدتی در یخچال می‌گذاریم. گاهی نیز برای رویاندن برخی از بذرها ناچار به استفاده از هورمون جیبرلین می‌باشیم. تعیین هریک از روش‌ها به عهده کارشناسان است.

ارزشیابی نهایی شایستگی

شرح کار: تهیه بذر - قلمه - ریزم و ... در مخلوط‌های مخصوص همان گل و یا تهیه بستر مخصوص - انتخاب روش کاشت - انتخاب شیوه کاشت (گلدانی - آپارتمانی - شاخه بریده و ...) کاشت و مراقبت

استاندارد عملکرد: انجام عمل کاشت ۱۰۰۰ متر مربع - بذر در خانه ۱۰۰۰ قلمه - ۳۵ کیلو پیاز متوسط (نرگس - زنبق) ۵۰ کیلو ریزوم یک روز کاری
شاخص‌ها: بذر اصلاح شده - قلمه‌های سالم و عاری از بیماری‌ها - پیاز، ریزوم، غده تازه و سالم مخلوط‌های خاکی ضدغونی شده

شرایط انجام کار: شرایط جوی مناسب - بذر سالم و اصلاح شده - دسترسی به مخلوط‌های خاکی مخصوص - ابزار مناسب و آماده ابزار و تجهیزات: لباس کار - دستکش - کلاه - بذر - قلمه - ریزوم گواهی شده - کمپوست - مواد آلی گیاهی جانوری - بیل بیله

معیار شایستگی:

ردیف	مرحله کار	حداقل نمره قبولی از ۳	نمره هنرجو
۱	تهیه و آماده‌سازی بذر	۲	
۲	تعیین وسایل کاشت	۱	
۳	سرویس، تنظیم وسایل کاشت	۲	
۴	استقرار بذر	۱	
۵	پوشش بذر و مالج پاشی	۲	
شاخص‌گذاری‌های غیرفنی، اینمنی، بهداشت، توجهات زیست محیطی و نگرش:			۲
میانگین نمرات			*

* حداقل میانگین نمرات هنرجو برای قبولی و کسب شایستگی، ۲ می‌باشد.